

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 19 april 2023

693/2023

Lag om djurvälstånd

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja djurvälståndet och att på bästa möjliga sätt skydda djur mot men för deras välfärd.

Lagen syftar också till att öka respekten för djur och främja god behandling av djur.

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag ska tillämpas på alla djur.

3 §

Verkställighet av Europeiska unionens lagstiftning samt konventioner

Denna lag innehåller bestämmelser om verkställigheten av följande EU-rättsakter som gäller djurvälstånd och av rättsakter som utfärdats med stöd av dem, till den del som det inte föreskrivs om verkställigheten av dem i någon annan lag:

1) rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning, nedan *avlivningsförordningen*,

2) rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97,

RP 186/2022
JsUB 33/2022
RSv 331/2022

rådets förordning (EG) nr 1099/2009 (32009R1099); EUT L 303, 18.11.2009, s. 1
rådets förordning (EG) nr 1/2005 (32005R0001); EUT L 3, 5.1.2005, s. 1
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/625 (32017R0625); EUT L 95, 7.4.2017, s. 1
rådets direktiv 98/58/EG (31998L0058); EGT L 221, 8.8.1998, s. 23
rådets direktiv 2008/120/EG (32008L0120); EUT L 47, 18.2.2009, s. 5
rådets direktiv 1999/22/EG (31999L0022); EGT L 94, 9.4.1999, s. 24
rådets direktiv 1999/74/EG (31999L0074); EGT L 203, 3.8.1999, s. 53
rådets direktiv 2007/43/EG (32007L0043); EUT L 182, 12.7.2007, s. 19
rådets direktiv 2008/119/EG (32008L0119); EUT L 10, 15.1.2009, s. 7
Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU (32010L0063); EUT L 276, 20.10.2010, s. 33

3) Europaparlamentets och rådet förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll), nedan *kontrollförordningen*.

I lagen föreskrivs det dessutom om verkställigheten av följande EU-rättsakter samt om verkställigheten av avtal som är bindande för Finland eller Europeiska unionen till den del det inte föreskrivs om verkställigheten av dem i någon annan lag:

- 1) rådets direktiv 98/58/EG om skydd av animalieproduktionens djur,
- 2) rådets direktiv 2008/120/EG om fastställande av lägsta djurskyddskrav vid svinhållning,
- 3) rådets direktiv 1999/22/EG om hållande av vilda djur i djurparker, nedan *djurparksdirektivet*,
- 4) rådets direktiv 1999/74/EG om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns,
- 5) rådets direktiv 2007/43/EG om fastställande av minimiregler för skydd av slaktkycklingar,
- 6) rådets direktiv 2008/119/EG om fastställande av lägsta djurskyddskrav för kalvar,
- 7) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/63/EU om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål,
- 8) den europeiska konventionen om skydd av animalieproduktionens djur (FördrS 47/1992),
- 9) den europeiska konventionen om skydd av djur som förs till slakt (FördrS 48/1992),
- 10) den europeiska konventionen om skydd av sällskapsdjur (FördrS 49/1992).

4 §

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om skydd av djur vid transport och i anslutning därtill finns i rådets förordning (EG) nr 1/2005 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 och i lagen om transport av djur (1429/2006). Bestämmelser om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål finns i lagen om skydd av djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål (497/2013).

I fråga om jakt, fiske, hantering av risker som orsakas av främmande arter, naturskydd, medicinsk behandling av djur, bekämpning av djursjukdomar, offentlig kontroll av införsel av djur i Europeiska unionen, identifiering av djur, avelsverksamhet och genteknik iaktas dessutom vad som förskrivs särskilt.

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *djurvälfärd* ett djurs upplevelse av sitt eget fysiska och mentala tillstånd,
- 2) *förteckningar över djurarter* de förteckningar över djur och djurarter som avses i 8 § 2 mom.,

- 3) *djurhållare* en fysisk eller juridisk person som ansvarar för ett djur eller sköter om det permanent eller tillfälligt,
- 4) *djurägare* en fysisk eller juridisk person som äger ett djur,
- 5) *verksamhetsutövare* den som professionellt eller annars storskaligt håller djur eller den som i sin näringsverksamhet tillverkar, importerar, exporterar, via Finland transporterar, saluför, tillhandahåller, säljer eller annars överlåter eller förmedlar redskap, anordningar eller ämnen som är avsedda för skötsel och hantering av djur,
- 6) *tillsynsmyndighet* regionförvaltningsverket, Tullen, kommunalveterinären, den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen och polisen samt Livsmedelsverket när det gäller i livsmedelslagen (297/2021) avsedda slakterier och inrättningar för vilthantering samt anläggningar som finns i anslutning till dem samt Livsmedelsverket på gränskontrollstationer som avses i lagen om införselkontroll av djur och vissa varor (1277/2019),
- 7) *vilddjur* ett sådant i naturen levande djur som tillhör en vild djurart och som är fött i naturen eller som har fötts upp för att frisläppas i naturen, dock inte ett djur som har rymt från människans vård och som kan särskiljas från djur som är födda i naturen,
- 8) *bestämmelser om djurvälstånd* denna lag, bestämmelser som meddelats med stöd av den och sådan EU-lagstiftning om djurvälstånd som är direkt tillämplig,
- 9) *produktionsdjur* djur som föds upp eller hålls för produktion av livsmedel, ull, skinn eller päls eller för annan typ av produktion, dock inte vilda djur eller djur som hålls för deltagande i tävlingar, utställningar, kulturella eller idrottsliga evenemang och motsvarande aktiviteter, och inte djur som används för vetenskapliga ändamål eller undervisningsändamål,
- 10) *yrkesmässig eller annars storskalig djurhållning* tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet enligt 50 och 57–61 § samt sådant hållande av produktionsdjur för vilket djurhållaren har rätt att få jordbruksstöd för husdjursskötsel och annat motsvarande hållande av produktionsdjur som ska betraktas som näringsverksamhet,
- 11) *djurhållningsplats* en box eller ett bås, en bur, en bassäng, en inhägnad, en bostad, en ladugård eller ett stall eller någon kombination av dessa samt andra utrymmen, lokaler eller avgränsade områden där man håller djur antingen permanent eller tillfälligt,
- 12) *permanent djurhållningsplats* den djurhållningsplats där djuret tillbringar största delen av sin tid,
- 13) *djurtävling* evenemang som arrangeras för att rangordna djur eller djur och människor utifrån deras prestationer eller för att bedöma djurs egenskaper, läggning eller färdigheter; som djurtävling betraktas dock i regel inte evenemang som arrangeras för bedömning av i huvudsak djurens utseende,
- 14) *djurutställning* evenemang, tillställningar, föreställningar eller uppvisningar som arrangeras för att presentera djur eller deras färdigheter eller läggning för allmänheten eller vars huvudsakliga syfte är att bedöma djurs utseende,
- 15) *djurpark* en permanent anläggning där i huvudsak djur som tillhör vilda arter hålls för att förevisas för allmänheten,
- 16) *permanent djurutställning* en permanent anläggning där enbart eller i huvudsak andra djur än sådana som tillhör vilda djurarter hålls för att förevisas för allmänheten och där det förevisade antalet vilda djur eller djurarter är litet och djuren inte tillhör djurarter som är särskilt viktiga med avseende på naturskyddsvärdet, dock inte en husdjursgård,
- 17) *husdjursgård* en permanent anläggning där enbart sådana däggdjurs- och fågelarter som enligt 8 § 2 mom. får hållas som produktionsdjur samt hundar (*Canis familiaris*) och katter (*Felis silvestris catus*) hålls för att förevisas för allmänheten,
- 18) *ambulerande djurutställning* en ambulerande anläggning där djur hålls för att förevisas för allmänheten,
- 19) *cirkus* en ambulerande eller permanent anläggning där djur inför publik upprepade gånger utför konster som de dresserats att utföra.

Med permanent djurutställning enligt 16 punkten och husdjursgård enligt 17 punkten avses också en sådan anläggning där allmänheten har möjlighet att delta i djurens skötsel eller annan verksamhet av betydelse för djurens välfärd.

2 kap.

Allmänna principer och ansvar för djur

6 §

Allmänna principer

Djur ska behandlas väl och med respekt. Ett djur får inte tillfogas onödig smärta eller onödigt lidande och djurets välfärd får inte äventyras i onödan.

Djur som hålls av människan får inte lämnas utan skötsel eller överges.

7 §

Att hjälpa sjuka eller skadade djur

Den som påträffar ett husdjur eller ett annat hållet djur som är sjukt eller skadat eller annars i hjälplöst tillstånd ska själv hjälpa djuret eller göra anmälan om djuret till djurägaren eller djurhållaren eller till tillsynsmyndigheten.

Om det är oskäligt svårt att få tag på en person som avses i 1 mom. och djurets tillstånd är sådant att det vore uppenbart grymt mot djuret att hålla djuret vid liv, får djuret avlivas. En i 1 mom. avsedd anmälan om saken ska göras utan dröjsmål.

Vilda djur som är sjuka, skadade eller annars i hjälplöst tillstånd ska hjälpas. Om djurets tillstånd är sådant att det vore uppenbart grymt mot djuret att hålla djuret vid liv, ska djuret avlivas eller avlivningen ombesörjas. Kommunen ska sörja för att sjuka eller skadade vilda djur som förts till en av kommunen ordnad veterinärmottagning avlivas.

8 §

Begränsningar som gäller hållande av djurarter och djur

Endast sådana djur och djurarter får hållas som produktionsdjur, sällskaps- och hobbydjur eller cirkusdjur eller i ambulerande djurutställningar, vilkas djurhållning enligt tillgänglig vetenskaplig kunskap och praktisk erfarenhet är möjlig att ordna så att

1) djuren har möjlighet att tillfredsställa sina väsentliga beteendemässiga behov när det gäller rörelse, vila, kroppsvård, sökande efter föda och andra motsvarande aktiviteter samt i sociala relationer,

2) djurens fysiologiska behov kan tillgodoses,

3) lämpliga djurhållningsplatser kan ordnas för djuren, och

4) djuren kan ges lämplig vård om de insjuknar eller skadas.

Som produktionsdjur eller cirkusdjur eller i ambulerande djurutställningar får hållas endast de djurarter som räknas upp i förteckningarna i bilaga 1. Bestämmelser om vilka djur och djurarter som får hållas som sällskaps- och hobbydjur utfärdas genom förordning av statsrådet.

Bestämmelser om innehav av invasiva främmande arter finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter, nedan *förordningen om främmande arter*, samt i lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter (1709/2015).

9 §

Förslag till ändring av förteckningarna över djurarter

Livsmedelsverket kan på eget initiativ eller på grund av ansökningar som verket mottagit göra framställningar till jord- och skogsbruksministeriet om djurarter som ska läggas till i förteckningarna över djurarter.

Naturresursinstitutet ger oberoende vetenskaplig sakkunnighjälp vid bedömningen av om förteckningarna över djurarter är tidsenliga.

Närmare bestämmelser om innehållet i en i 1 mom. avsedd ansökan, om den utredning som ska fogas till ansökan samt om behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

Avvikelse från förteckningen över djurarter

Livsmedelsverket får i enskilda fall på ansökan bevilja tillstånd att hålla ett eller flera djur som inte finns upptagna i förteckningen över djurarter. Tillstånd får beviljas, om djurhållningen utifrån tillgänglig vetenskaplig kunskap eller praktisk erfarenhet kan ordnas på det sätt som avses i 8 § 1 mom.

Naturresursinstitutet lämnar oberoende vetenskaplig sakkunnighjälp för bedömningen av om grunder för beviljande av tillstånd enligt 1 mom. föreligger.

Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan och om den utredning som ska fogas till ansökan samt om behandlingen av ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

Ansvar för djurs välfärd i vissa fall

Ett barn som är yngre än sexton år får inte ensamt ansvara för ett djurs välfärd.

Föräldrar eller andra vårdnadshavare till eller andra personer som har uppsikt över ett barn som inte har fyllt 15 år är skyldiga att se till att barnet inte behandlar djur på ett sätt som strider mot 13 §.

3 kap.

Behandling av djur

12 §

Allmänna krav på behandlingen

Djur ska behandlas lugnt. Vid hantering och dressyr av ett djur ska såvitt möjligt tas fasta på djurets arttypiska beteende.

Djur ska vänjas vid hantering och de förhållanden under vilka de hålls, om det kan anses ändamålsenligt med hänsyn till djurarten och djurhållningsformen. Om ett djur inte är vant vid hantering, ska detta beaktas när djuret hanteras. Vilda djur ska hanteras så att de inte blir onödigt tama.

Närmare bestämmelser om hantering av djur samt om hur djur ska vänjas vid hantering och vid de förhållanden under vilka djuren hålls får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Förbjuden behandling

Ett djur får inte behandlas eller dresseras hårdhänt eller på något annat sätt som orsakar djuret onödigt smärta eller onödigt lidande. Djuret får inte bindas eller tjudras på ett sätt som orsakar onödigt smärta eller onödigt lidande.

Ett djur får inte överansträngas eller hållas i oskäligt sträng tukt. När ett djur dresseras och används ska nivån på djurets kunnande och dess prestationsförmåga beaktas. Djuret får inte tvingas att försöka anstränga sig på ett sätt som överstiger deras naturliga läggning eller krafter.

Ett djur får inte tillfogas skada i onödan. Som onödigt skadande av ett djur betraktas inte användning av hundar eller andra djur i myndighetsverksamhet i sådana uppdrag som anknyter till djurets användningsändamål och som på grund av uppdragets art är förknippade med risk för att djuret skadas.

Ett djur får inte färgas i syfte att förändra djurets utseende.

Närmare bestämmelser om vad som ska betraktas som hårdhänt behandling eller dressyr, överansträngning, oskäligt sträng tukt eller tillfogande av onödigt skada får utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Könsumgänte med djur

En människa får inte ha könsumgänte med ett djur. Med könsumgänte avses i denna lag inträngande med människans könsorgan i djurets kropp eller inträngande i djurens könsorgan eller anus eller tagande av djurets könsorgan i människans kropp.

Vad som föreskrivs i 1 mom. utgör dock inget hinder för en åtgärd som är nödvändig av veterinärmedicinska eller avelsmässiga orsaker eller av någon annan motsvarande godtagbar orsak.

15 §

Ingrepp på djur

En operation eller något annat ingrepp som orsakar smärta eller lidande får utföras på ett djur endast om det är motiverat med hänsyn till djurets välfärd.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. är det dock tillåtet att

- 1) märka djuret med en metod som orsakar kortvarig och lindrig smärta,
- 2) ta sådana blod- och vävnadsprov av djuret som annan lagstiftning förutsätter,
- 3) förstöra hornanlaget hos eller avhorna nötkreatur och getter,
- 4) kastrera eller sterilisera djur,
- 5) utföra en operation eller något annat ingrepp som orsakar ett djur smärta eller lidande, om ingreppet behövs för att underlätta hanteringen av djuret, säkerställa människors eller andra djurs hälsa eller trygghet eller bestämma djurets avelsvärde eller av någon annan motsvarande tvingande orsak som hänför sig till djurhållningen, samt
- 6) seminera djur och vidta andra åtgärder som anknyter till artificiell reproduktion samt den reproduktiva hälsan.

Ett djur som har genomgått en operation eller ett ingrepp som orsakar smärta eller lidande och som utförts i syfte att förändra djurets utseende får inte användas i tävlingar eller ställas ut.

Närmare bestämmelser om ingrepp enligt 2 mom. 5 punkten samt om seminering av djur och andra åtgärder som anknyter till artificiell reproduktion samt den reproduktiva hälsan enligt 2 mom. 6 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser

meler om de metoder som ska användas vid ingrepp enligt 2 mom. och vid seminering av djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Närmare bestämmelser om förbjudna ingrepp i syfte att förändra djurs utseende och om andra förbjudna ingrepp får utfärdas genom förordning av statsrådet.

16 §

Vem som får utföra ingrepp och användning av smärtlindring

En enligt 15 § tillåten operation eller annat tillåtet ingrepp som orsakar ett djur smärta eller lidande får utföras endast av den som utövar veterinäryrket eller av någon annan som har genom förordning fastställt behövlig utbildning eller annan tillräcklig kompetens för att utföra ingreppet.

I samband med smärtsamma ingrepp ska smärtlindring användas, om inte den smärta som ingreppet vållar är kortvarig eller om ingreppet inte tål uppskov.

Genom förordning av statsrådet

1) får närmare bestämmelser utfärdas om metoder och behövlig smärtlindring som ska användas vid ingrepp,

2) utfärdas bestämmelser om den utbildning och behörighet som förutsätts av andra i 1 mom. avsedda personer än utövare av veterinäryrket.

17 §

Redskap, anordningar och ämnen

Redskap, anordningar och ämnen som är avsedda för skötsel och hantering av djur ska vara lämpliga för sitt ändamål och de får inte orsaka djur onödig smärta eller onödigt lidande eller risk för skador. Ett djur får inte ges ämnen som är farliga för djurets välfärd, om det inte är fråga om veterinärmedicinsk vård eller avlivning av djuret eller någon behandling som tillåts särskilt någon annanstans i lagstiftningen.

En verksamhetsutövare som i sin näringsverksamhet tillverkar, inför i landet, exporterar, transiterar genom Finland, saluför, bjuder ut, säljer eller på något annat sätt överlåter eller förmedlar redskap, anordningar eller ämnen som är avsedda för skötsel och hantering av djur, ska med sådan noggrannhet och yrkesskicklighet som omständigheterna kräver försäkra sig om att redskapen, anordningarna och ämnena uppfyller de krav som ställs i denna lag och med stöd av den.

Närmare bestämmelser om de krav som ställs på redskap, anordningar och ämnen som är avsedda för skötsel, hantering och avlivning av djur inom olika djurarter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Förbjudna redskap och anordningar

Det är förbjudet att marknadsföra, importera, tillverka, sälja, överlåta, använda och inneha sådana redskap och anordningar som är avsedda för skötsel, hantering, fasttagande, transport, bedövning eller avlivning av djur, om det är uppenbart att deras användning orsakar djuret onödig smärta eller onödigt lidande.

I 1 mom. avsedda redskap eller anordningar som är avsedda för skötsel och hantering av djur är

1) tagghalsband, taggbetsel och taggsporrar samt sådana andra motsvarande redskap för att styra och kontrollera djur som orsakar djuret smärta,

2) elhalsband och andra på djuret fästa anordningar som ger det elstötar, dock inte anordningar som används i veterinärmedicinskt syfte eller vid fysikalisk behandling av djur,

3) andra än i 1 och 2 punkten avsedda redskap och anordningar som är avsedda för skötsel, hantering, fasttagande, transport, bedövning eller avlivning av djur, vilkas användning uppenbart orsakar djur onödig smärta, onödigt lidande eller risk för skada.

Närmare bestämmelser om vilka andra redskap eller anordningar än de som avses i 2 mom. 3 punkten som kan betraktas som sådana att deras användning uppenbart orsakar djur onödig smärta, onödigt lidande eller risk för skada får utfärdas genom förordning av statsrådet.

19 §

Samlande av förbjudna redskap och anordningar

Vad som föreskrivs i 18 § gäller inte marknadsföring, införsel i landet, tillverkning, överlåtelse eller innehav av historisk eller konstnärligt värdefulla förbjudna redskap och anordningar.

Ett föremål betraktas som historiskt värdefullt, om det har anknytning till en betydande person, tilldragelse, plats eller tidsepok eller om det på grund av sin ålder eller raritet eller på grund av att det är representativt för denna typ av föremål eller av någon annan därmed jämförbar orsak har historisk eller etnografisk betydelse. Ett föremål betraktas som konstnärligt värdefullt, om det genom sin utformning, ytbehandling eller utsmyckning representerar en viss stilperiod eller annars med hänsyn till den konstnärliga helheten är av betydelse.

4 kap.

Skötsel av djur

20 §

Allmänna krav på skötseln

Djur ska skötas så att de har möjlighet att tillfredsställa sina väsentligt beteendemässiga behov när det gäller rörelse, lek, vila, kroppsvård, ätande, sökande efter föda och undersökande av omgivningen samt sociala relationer.

Hållna djurs allmänna välfärd samt djurets renhet och den övriga kroppsvård som djuret behöver ska tillses. Vid skötseln av djur ska även ändamålsenliga åtgärder för att förebygga sjukdomar och skador hos djuren vidtas.

Om djur hålls i grupp, ska djurens sociala relationer, ålder, kön och storlek beaktas i gruppens sammansättning. Om djuren är fientligt inställda till varandra eller av någon annan orsak kan skada varandra, ska djuren hållas isär eller ha möjlighet att fly undan eller gömma sig för varandra. När grupper av djur slås samman eller när nya djur tillförs en grupp ska särskild uppmärksamhet fästas vid de problem som eventuellt uppstår när de sociala relationerna omformas.

Hållna djur måste få sitt motionsbehov tillgodosett. Djur ska ha möjlighet till tillräcklig vila.

Närmare bestämmelser om tillgodosende av djurs väsentliga beteendemässiga behov och andra skötselåtgärder som behövs för att trygga djurvälståndet samt om hållande av djur i grupp får utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Utfodring och vattning

När ett hållet djur utfodras och vattnas ska hänsyn tas till djurets fysiologiska behov och det ska säkerställas att djuret får lagom mängd föda och vatten eller någon annan dryck av

god kvalitet. Födans och dryckens sammansättning och sättet att ge den ska motsvara djurets fysiologiska behov och väsentliga beteendemässiga behov.

I en permanent djurhållningsplats för däggdjur och fåglar ska djuren hela tiden ha tillgång till vatten. Kontinuerlig tillgång till vatten förutsätts dock inte

- 1) för nyfödda eller nykläckta djur,
- 2) för ett djur vars tillgång till vatten måste begränsas av veterinärmedicinska skäl,
- 3) för djur som tillhör vilda djurarter och som föds upp i hägn på vidsträckta områden under naturenliga förhållanden,
- 4) för renar när det finns obegränsat med ren snö tillgänglig,
- 5) när exceptionella och svåra väderförhållanden förhindrar att vatten hela tiden finns tillgängligt,
- 6) i sådana permanenta djurhållningsplatser där det är orimligt svårt att hela tiden ordna tillgång till vatten av orsaker som har att göra med djurhållningsformen och väderförhållandena.

Närmare bestämmelser om föda och dryck för hållna djur får utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om de i 2 mom. 6 punkten avsedda permanenta djurhållningsplatser där det är orimligt svårt att hela tiden ordna tillgång till vatten av orsaker som har att göra med djurhållningsformen eller väderförhållandena utfärdas genom förordning av statsrådet.

22 §

Inspektion av djurs välfärd och djurhållningsplatser

Om hållna djur står under omedelbar uppsikt eller omedelbart kan nås av en människa, ska djurens välfärd och djurhållningsplatsen jämte anordningar inspekteras minst en gång om dagen och vid behov oftare. Vid bedömningen av vad som är tillräckligt inspektionsintervall ska uppmärksamhet ägnas djurhållningsformen, djurarten, djurets fysiologiska tillstånd samt förhållandena på djurhållningsplatsen och i livsmiljön. Skyldigheten att utföra inspektioner dagligen tillämpas inte på

- 1) djur som tillhör vilda djurarter och som föds upp i hägn på vidsträckta områden under naturenliga förhållanden,
- 2) djur som sommartid hålls på svårtillgängliga beten,
- 3) odlade fiskar som det är omöjligt att inspektera på grund av svåra väderförhållanden, istäcke eller uppfödningmetoden.

Vid inspektionen ska särskild uppmärksamhet ägnas djur som är högdräktiga, håller på att föda eller nyligen har fött avkomma och djur som är nyfödda, sjuka, i dåligt skick eller skadade.

Närmare bestämmelser om inspektion av djurvälfärd och djurhållningsplatser får utfärdas genom förordning av statsrådet.

23 §

Sjuka eller skadade djur

Om ett hållet djur insjuknar eller skadas, ska djuret

- 1) ges eller skaffas behörig vård utan dröjsmål,
- 2) ges tillräcklig möjlighet till vila,
- 3) vid behov hållas skilt från andra djur i ett ändamålsenligt utrymme,
- 4) vid behov skaffas veterinärvård.

I vården av ett sjukt eller skadat djur ska strävan vara att trygga djurets funktionsförmåga och livskvalitet. Om sjukdomens eller skadans art så kräver, ska djuret avlivas.

24 §

Förbud mot att tvinga djur att äta och dricka

Djur får inte tvingas att äta eller dricka, om det inte är påkallat av veterinärmedicinska skäl.

25 §

Avel

I djuraveln ska strävan vara att producera livskraftiga, funktionsdugliga och friska djur. Ett djur får inte användas för avel, om

1) den avelskombination som används sannolikt orsakar sådana sjukdomar eller andra egenskaper hos avkomman som medför betydande men för avkommans välfärd,

2) djuret på grund av en ärftlig egenskap eller en sjukdom inte kan föröka sig på naturligt sätt, eller

3) förökningen sannolikt medför betydande men för djurets välfärd.

Avelsmetoder som kan medföra betydande men för djurets välfärd får inte användas.

Djurägaren eller djurhållaren ska genom inledning av djuren i grupper, övervakning, kastrering, sterilisering eller andra metoder hindra sina däggdjur från att föröka sig okontrollerat.

Närmare bestämmelser om vilka slags djur som inte får användas för avel, om förbjudna avelsmetoder samt om åtgärder för att förhindra att däggdjur förökar sig okontrollerat får utfärdas genom förordning av statsrådet.

26 §

Upphittade djur

Kommunen ska inom sitt område ha en mottagningsplats för tillfällig skötsel av herrelösa hundar och katter samt andra små sällskaps- och hobbydjur som påträffas och tas fast (*upphittade djur*).

På mottagningsplatsen för upphittade djur ska det kontrolleras om ett upphittat djur har en märkning eller någon annan identifikation samt vidtas skäligen åtgärder för att underrätta djurägaren eller den som annars håller djuret om omhändertagandet. Om djurägaren eller djurhållaren inte är känd, ska ett meddelande om att djuret tagits om hand och dess kännetecken publiceras på mottagningsplatsens webbplats. För djur som är sjuka eller skadade ska det utan dröjsmål ordnas med sådana första hjälpen-åtgärder som djuret behöver och annan skäligen och ändamålsenlig vård för att behandla sjukdomen eller skadan.

Upphittade djur ska förvaras minst 15 dagar efter det att den som äger eller håller djuret har underrättats om att djuret tagits om hand eller det meddelande om omhändertagandet som avses i 2 mom. har publicerats. Efter detta har kommunen rätt att sälja djuret, överlåta det på annat sätt eller avliva det. Om ett djur har sålts och inkomsten av försäljningen är större än kostnaderna för skötseln av djuret, ska kommunen förvara de återstående medlen för djurägarens räkning i tre månader efter det att djuret lämnades till mottagningsplatsen, varefter medlen tillfaller kommunen.

Kommunen har rätt att av djurägaren eller djurhållaren ta ut ersättning för behövliga och skäligen kostnader för omhändertagande, transport, skötsel och eventuell avlivning av djuret.

Om en anmälan om omhändertagande av en hund har gjorts till polisen enligt 55 § jaktlagen (615/1993), ska polisen underrätta mottagningsplatsen för upphittade djur om omhändertagandet. Mottagningsplatsen ska publicera ett sådant meddelande som avses i 2 mom. även om dessa djur på sin webbplats.

Kommunen ska årligen utarbeta och publicera statistik över omhändertagna upphittade djur.

Närmare bestämmelser om ordnande av tillfällig skötsel av upphittade djur och om utarbetande av statistik över upphittade djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

27 §

Utomstående tjänsteproducenter vid ordnandet av tillfällig skötsel av upphittade djur

Kommunen kan skaffa de tjänster som avses i 26 § 1 och 2 mom. från en utomstående tjänsteproducent. En förutsättning är att tjänsteproducenten uppfyller de krav som föreskrivs i 60 §. Dessutom ska tjänsteproducenten ha utsett en ansvarig person som är skyldig att se till att mottagningsplatsen drivs i enlighet med de krav som ställs på den. Den ansvariga personen ska vara myndig och en tillförlitlig person som inte är försatt i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats.

Mottagningsplatsen har, enligt vad som överenskomms om saken med kommunen, rätt att ta ut ersättning enligt 26 § 4 mom. av djurhållaren eller djurägaren. I avtalet om anskaffning av tjänsterna ska överenskommas om redovisning av ersättningen till kommunen eller om förvaring av den eller hur den annars ska användas.

På den ansvariga person som avses i 1 mom. tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt ansvar när han eller hon utför åtgärder som gäller omhändertagande av upphittade djur. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

28 §

Tagande av vilda djur för uppfödning

Ett vilt ryggradsdjur får inte tas eller fångas in i syfte att hålla och föda upp djuret.

Förbudet i 1 mom. gäller inte fångande och innehav av djur, om det finns tillstånd för det enligt 48 eller 49 § i naturvårdslagen (1096/1996), 40 eller 41 § i jaktlagen eller 47 § i lagen om fiske (379/2015). Om inte annat föreskrivs i någon annan lag, får undantag från förbudet dessutom göras för fångande och innehav av ett djur

- 1) som ska hållas i djurpark,
- 2) för fiskodling, utplantering av fisk eller utbildning eller för andra motsvarande i lagen om fiske avsedda fiskerihushållningsändamål,
- 3) för i jaktlagen avsedda viltvårdsändamål,
- 4) för vetenskaplig forskning, eller
- 5) för att ge ett djur i hjälplöst tillstånd vård.

29 §

Vård av vilda djur i hjälplöst tillstånd

Ett vilt djur som är skadat eller annars i hjälplöst tillstånd får kortvarigt tas om hand så att det kan ges första hjälpen eller överlämnas för vård. Efter första hjälpen ska djuret försättas i frihet när dess tillstånd tillåter det eller överlämnas för vård till en vårdplats som avses i 61 §. Om djuret inte kan försättas i frihet och vården av det inte kan ordnas, ska djuret avlivas.

30 §

Djurskötares behörighet samt tillräckligt antal djurskötare

Djurhållare och andra djurskötare ska ha tillräcklig kompetens för en ändamålsenlig skötsel av djuren.

Den som håller djur yrkesmässigt eller annars storskaligt ska ha lämplig utbildning eller på annat sätt förvärvat tillräcklig kompetens för att sköta sina uppgifter. Djurhållaren ska se till att ett tillräckligt antal kompetenta djurskötare sköter djuren. Djurhållaren ska förse de personer som denne anställer eller anlitar för att sköta och hantera djuren med instruktioner om och handledning i fråga om de krav som gäller för en ändamålsenlig skötsel av djuren.

Närmare bestämmelser om utbildning och kompetens för djurhållare och andra djurskötare enligt 1 och 2 mom. samt om vad som är ett tillräckligt antal djurskötare enligt 2 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

31 §

Skyldighet för den som håller djur yrkesmässigt eller annars storskaligt att förbereda sig på störningar

Den som håller djur yrkesmässigt eller annars storskaligt ska förbereda sig på eldsvådor och strömavbrott och andra motsvarande störningar som hotar djurens välfärd.

Om skötseln av djuren eller regleringen och övervakningen av miljöfaktorer är beroende av elektriska eller mekaniska anordningar, ska det på en permanent djurhållningsplats finnas möjlighet att upprätthålla funktioner som är nödvändiga för djurens välfärd även när anordningarna drabbas av funktionsstörningar.

Närmare bestämmelser om vilka åtgärder djurhållare ska vidta för att förbereda sig på störningar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

32 §

Bokföring av produktionsdjur

Den som äger eller håller produktionsdjur ska föra bok över den medicinska behandling som getts produktionsdjuren och över antalet döda djur.

Bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som används inom livsmedelsproduktionen ska bevaras i minst fem år och bokföringen över antalet döda djur och bokföringen över den medicinska behandlingen av produktionsdjur som inte används inom livsmedelsproduktionen ska bevaras i minst tre år efter utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur gjordes i bokföringen.

Närmare bestämmelser om bokföringen över antalet döda djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap.

Djurhållningsplats

33 §

Allmänna krav på djurhållningsplatser

Ett djur ska kunna stå och vila i naturlig ställning på djurhållningsplatsen samt byta ställning där utan svårighet. De djur som hålls på en och samma djurhållningsplats ska ha möjlighet att vila samtidigt.

En djurhållningsplats ska gå att hålla tillräcklig ren och där upprätthålla god hygien med hänsyn till djurens välfärd. Djuren på en djurhållningsplats ska kunna inspekteras och skötas utan svårighet.

Ett djur får hållas i en låda eller bur avsedda för transport av djur eller i ett motsvarande litet utrymme bara om djurtransporten, en sjukdom hos djuret eller något annat tillfälligt och godtagbart skäl kräver det.

Närmare bestämmelser om djurhållningsplatsers storlek, material, konstruktioner och andra egenskaper samt om sådana tillfälliga och godtagbara skäl som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

34 §

Säker djurhållningsplats

Djurhållningsplatser ska vara konstruerade av sådant material och ha sådana konstruktioner och övriga egenskaper att såväl risken för att djur ska skada sig, insjukna eller rymma som brandfaran är så liten som möjligt.

Närmare bestämmelser om material, konstruktioner och övriga egenskaper som inverkar på djurhållningsplatsers säkerhet får utfärdas genom förordning av statsrådet.

35 §

Djurhållningsplatsens förhållanden

Temperaturen, luftkvaliteten eller vattenkvaliteten och andra miljöförhållanden på en djurhållningsplats ska vara lämpliga för de djur som hålls där. Djur som hålls utomhus ska ha tillräckligt skydd mot ogynnsamma väderförhållanden eller vid behov kunna föras inomhus.

På en djurhållningsplats får det inte förekomma oavbrutet buller som stör djuren eller orsakar dem olägenhet.

Belysningen på en djurhållningsplats ska vara lämplig för tillgodoseende av djurens fysiologiska och väsentliga beteendemässiga behov och sådan att djuren kan inspekteras och skötas på behörigt sätt.

Om djurens välfärd är beroende av ett maskinellt ventilationssystem, ska anordningen vara försedd med ett larmsystem som slår larm vid funktionsstörningar. Larmsystemets funktionsduglighet ska testas regelbundet.

Närmare bestämmelser om djurhållningsplatsers förhållanden samt om skydd mot ogynnsamma väderförhållanden för djur som hålls utomhus får utfärdas genom förordning av statsrådet.

36 §

Renhållning och underhåll av djurhållningsplatser

En djurhållningsplats ska hållas tillräckligt ren, så att djurens välfärd inte äventyras.

Fel som upptäckts på en djurhållningsplats och som äventyrar djurens välfärd ska rättas till omedelbart, eller om detta inte är möjligt ska andra behövliga åtgärder vidtas för att trygga djurens välfärd till dess att felet rättas till.

37 §

Allmänna krav som gäller permanenta djurhållningsplatser

En permanent djurhållningsplats ska vara tillräckligt rymlig samt även i övrigt vara så konstruerad och utrustad att den är lämplig för tillgodoseende av djurens fysiologiska behov och de väsentliga beteendemässiga behoven av rörelse, lek, vila, kroppsvård, ätande, sökande efter föda och undersökande av omgivningen samt av sociala relationer.

Ett djur får inte hållas fortlöpande uppbundet på sin plats och djurets möjligheter att röra sig får inte begränsas permanent med konstruktioner som hindrar djuret från att vända sig. Nya båsladugårdar och grisningshäckar får inte byggas och tas i bruk. Med grisningshäck avses en häck som är en fast konstruktion från vilken suggan inte kan släppas ut för att röra sig fritt i grisningsboxen.

Djur som hålls i grupp ska kunna undvika varandra. Djurhållningsplatsens utfodrings- och dricksapparater ska planeras, byggas och placeras så att konkurrens mellan djuren medför så små men som möjligt för djurens välfärd.

Varje djur ska ha tillgång till en lämplig viloplats.

Närmare bestämmelser om de krav som ställs på permanenta djurhållningsplatsers storlek, konstruktioner, utrustning och anordningar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

38 §

Utrymmen som behövs för vård och inspektion av djur

På en permanent djurhållningsplats eller i anslutning till den ska det finnas utrymmen och redskap som är nödvändiga för att inspektera och hantera djur samt vid behov utrymmen för vård och isolering av djur som är sjuka eller skadade.

Närmare bestämmelser om utrymmen som avses i 1 mom. och om utrustningen i dem får utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 kap.

Införelse och överlåtelse av djur

39 §

Förbud mot införsel samt återsändning av hundvalpar och kattungar

Hundvalpar och kattungar som är yngre än sex månader får inte föras in från stater utanför Europeiska unionen eller från Europeiska unionens medlemsstater till Finland, om syftet är att sälja eller annars överlåta hundvalpen eller kattungen vidare i Finland inom fyra månader från införseln.

Tullen kan bestämma att hundvalpar och kattungar som avses i 1 mom. ska återsändas till ursprungslandet.

40 §

Utbjudande av hundar och katter till försäljning eller överlåtelse på annat sätt

När en hund eller en katt bjuds ut till försäljning eller överlåtelse på annat sätt ska vid marknadsföringen lämnas uppgifter om

- 1) försäljarens eller en annan överlåtarens namn,
- 2) försäljarens eller en annan överlåtarens kod som specificerar verksamheten, om försäljaren eller överlåtaren är en i 60 § avsedd verksamhetsutövare,
- 3) djurets födelsetid, ålder eller uppskattade ålder,
- 4) det land där djuret är fött, om det är ett annat än Finland,
- 5) var djuret finns.

Om ett foto eller foton används i marknadsföringen, ska åtminstone ett foto föreställa det djur som annonsen gäller eller djurets moder och detta ska framgå av fotot eller foton.

41 §

Uppgifter som ska lämnas i samband med överlåtelse av djur

Den som säljer eller annars överlåter ett djur tillfälligt eller permanent ska i samband med överlåtelsen av djuret lämna mottagaren behövliga uppgifter om djurets skötsel, djurhållningsplats och andra omständigheter som är väsentliga med hänsyn till djurets välfärd. Om djuret är sjukt eller skadat, ska även den uppgiften meddelas.

Närmare bestämmelser om uppgifter som ska lämnas i samband med överlåtelse av djur och det sätt på vilket uppgifterna lämnas får utfärdas genom förordning av statsrådet.

42 §

Begränsningar som gäller överlåtelse av djur

Ryggradsdjur och bläckfiskar får inte saluföras på torg och marknader eller på andra publikenemang än sådana där avsikten är att förevisa djur. Ryggradsdjur och bläckfiskar får inte heller föras omkring för att saluföras på olika ställen.

Djur får inte saluföras i skyltfönster. Hundar, katter och frettar samt ara, grå jako och amazon samt andra stora papegojor får inte saluföras i djuraffärer.

Djur får inte överlätas som pris vid lotterier och tävlingar.

Ett djur får inte permanent överlätas till en person som är under 16 år, om inte dennes vårdnadshavare ger sitt samtycke.

7 kap.

Djurtävlingar och djurutställningar

43 §

Allmänna principer för djurtävlingar och djurutställningar

Djurtävlingar och djurutställningar får inte i onödan äventyra djurs välfärd.

Ett djur får inte ges sådana läkemedel eller andra motsvarande ämnen eller utsättas för någon annan behandling eller åtgärd som syftar till att på ett konstlat sätt påverka djurets prestationsförmåga eller beteende under en djurtävling eller djurutställning.

Närmare bestämmelser om sådana i 1 mom. avsedda tävlingar och utställningar som i onödan äventyrar djurs välfärd och som det med stöd av det momentet är förbjudet att arrangera får utfärdas genom förordning av statsrådet.

44 §

Krav som gäller arrangörer av djurtävlingar och djurutställningar

Den som arrangerar djurtävlingar och djurutställningar ska ha sådana kunskaper och färdigheter att arrangera tävlingar och utställningar som är tillräckliga för trygghet av djurens välfärd. Både fysiska och juridiska personer får vara arrangörer.

Närmare bestämmelser om de krav som gäller arrangörer av djurtävlingar och djurutställningar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

45 §

Arrangerande av djurtävlingar och djurutställningar

Om en djurtävling eller djurutställning arrangeras av en juridisk person, ska denna utse en fysisk person som uppfyller kompetenskraven enligt 44 § 1 mom.

När djurtävlingar och djurutställningar arrangeras ska den förutsägbara risk för djurens välfärd som hänför sig till verksamheten beaktas. Arrangören ska vidta de åtgärder som behövs för att undanröja risken eller, om det inte är möjligt att undanröja risken, för att minska den. Om en tävling eller utställning ändå äventyrar djurens välfärd i onödan, får tävlingen eller utställningen inte arrangeras eller måste avbrytas.

Om den som arrangerar en djurtävling eller djurutställningar har grundad anledning att misstänka att ett enskilt djur behandlas eller används på ett sätt som strider mot denna lag, ska arrangören förbjuda det förfarande som strider mot bestämmelserna och vid behov för-

bjuda den som tävlar med eller ställer ut djuret att använda djuret i tävlingen eller utställningen. Om den som tävlar med eller ställer ut djuret inte iakttar förbudet mot att använda djuret, ska djuret hindras från att delta i tävlingen eller utställningen genom att tävlingen avbryts. Polisen ska vid behov ge tävlings- eller utställningsarrangören handräckning.

Närmare bestämmelser om de riskfaktorer som avses i 1 mom. och om åtgärder som behövs för att undanröja eller minska dem får utfärdas genom förordning av statsrådet.

46 §

Arrangerande av en anmälningsskyldiga djurtävlingar

Den som arrangerar en djurtävling ska göra en skriftlig anmälan om sådana djurtävlingar där djuren kan bli utsatta för oskäligen påfrestande, smärta eller lidande. Anmälningsskyldigheten gäller även när det är fråga om en enda sådan tävling.

Den som arrangerar djurtävlingen ska göra en i 1 mom. avsedd anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde tävlingen är avsedd att ordnas. Anmälan kan gälla för viss tid eller tills vidare. Anmälan ska göras senast 30 dygn innan verksamheten inleds, och om anmälan gäller tills vidare, utan dröjsmål vid upphörande av verksamheten, samt vid väsentliga förändringar i verksamheten.

En ytterligare förutsättning för att få ordna anmälningsskyldiga djurtävlingar är att tävlingsarrangören utser en tävlingsveterinär för varje tävling. Tävlingsveterinären ska vara närvarande under själva tävlingen. Tävlingsarrangören svarar för eventuella kostnader för att en tävlingsveterinär utses.

47 §

Innehållet i anmälan om arrangerande av anmälningsskyldig djurtävling

En i 46 § 1 mom. avsedd anmälan ska innehålla följande:

- 1) uppgifter om tävlingsarrangören,
- 2) uppgift om huruvida det är fråga om en anmälan för viss tid eller som gäller tills vidare,
- 3) tidpunkten då verksamheten inleds,
- 4) inom vilket eller vilka regionförvaltningsverks område verksamheten bedrivs,
- 5) uppgift om vilka slags djurtävlingar som arrangeras och för vilka djurarter,
- 6) en uppskattning av antalet djurtävlingar som arrangeras per år och uppgift om var information kan fås om plats och tid för kommande tävlingar,
- 7) uppgift om tävlingsarrangörens kompetens.

Närmare bestämmelser om anmälan och de utredningar som ska fogas till anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

48 §

Tävlingsveterinärens uppgifter och behörighet

Tävlingsveterinären har till uppgift är att fungera som av tävlingsarrangören utsedd sakkunnig med att se till att tävlingen inte äventyrar djurens välfärd. I denna uppgift ska tävlingsveterinären ge den som tävlar med ett djur och tävlingsarrangören råd som gäller djurvälzfärd. Om tävlingsveterinären upptäcker att djurtävlingen äventyrar ett djurs välfärd, ska veterinären underrätta tävlingsarrangören om saken utan dröjsmål. Tävlingsveterinären ska också underrätta arrangören om djur som skadats under tävlingen och som kommit till veterinärens kännedom.

Tävlingsveterinären ska dessutom vid behov ge djur som används i tävlingen första hjälpen-typ av vård, om vård inte annars står att få på tävlingsplatsen. Tävlingsarrangören ska se till att det finns en lämplig plats där vård kan ges samt behövliga redskap för att

förflytta djur till förstahjälpsplatsen. Tävlingsveterinären har rätt att ta ut ett arvode för vården och ersättning för kostnaderna av den som tävlar med djuret.

Om tävlingsveterinären upptäcker att djurtävlingen äventyrar ett djurs välfärd i onödan och tävlingsarrangören inte vidtar de åtgärder som föreskrivs i 45 § 1 eller 2 mom., ska tävlingsveterinären utan dröjsmål underrätta kommunalveterinären, regionförvaltningsverket eller polisen. När orsaker som hänför sig till välfärden för ett djur som används i tävlingen kräver det är tävlingsveterinären också skyldig att utan dröjsmål underrätta kommunalveterinären, regionförvaltningsverket eller polisen om djuret. Tävlingsveterinären är skyldig att lämna den information som behövs för att utreda fallet. Anmälningskyldigheten gäller också uppgifter i fråga om vilka veterinären har tystnadsplikt med stöd av 16 § i lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000).

Tävlingsveterinären ska vara en legitimerad veterinär som avses i 3–5 § i lagen om utövning av veterinäryrket eller en veterinär som avses i 8 § i den lagen. En veterinärmedicinstuderande som avses i 7 § i den lagen kan vara vikarie för tävlingsveterinären.

49 §

Registreringsskyldighet för arrangörer av anmälningspliktiga djurtävlingar

Arrangörer av anmälningspliktiga djurtävlingar ska registrera förhållanden och händelser som inverkar på djurens välfärd under tävlingen. Registreringsdokumentet ska bevaras i minst ett år efter det att djurtävlingen arrangerades.

Närmare bestämmelser om registreringsskyldigheten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 kap.

Tillstånds- eller anmälningspliktig djurhållning

50 §

Djurparker, permanenta och ambulerande djurutställningar samt cirkusar

Djur får inte hållas i djurparker, permanenta och ambulerande djurutställningar och cirkusar utan tillstånd av regionförvaltningsverket.

Djur som hör till vilda djurarter och som hålls i en djurpark eller permanent djurutställning får inte användas i föreställningar där djuren för publik visar andra färdigheter som de blivit lärda än sådana som anknyter till skötseln av djuret.

Djurhållningsplatsen för ett djur som hör till en vild djurart och som hålls i en djurpark eller permanent djurutställning ska så väl som möjligt motsvara djurens naturliga livsmiljö. Djurparker och permanenta djurutställningar ska planmässigt sörja för förebyggande hälsovård för djuren, behandling av sjukdomar hos djuren samt utfodring av djuren.

Närmare bestämmelser om vilket slags föreställningar som är förbjudna enligt 2 mom. och om djurhållningsplatser som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

51 §

Vissa uppgifter för djurparker

En djurpark ska bidra till att främja skyddet av den vilda faunan och bevarandet av den biologiska mångfalden. I detta syfte ska djurparken ge allmänheten information om de arter som förevisas och deras naturliga levnadsförhållanden. Djurparken ska dessutom delta i

- 1) forskning som främjar skyddet av djurarter,

- 2) utbildning i fråga om färdigheter att skydda djurarter,
- 3) informationsutbyte i fråga om artskydd, och
- 4) när det är ändamålsenligt, uppfödning av djurarter i inhägnad, återinplantering av bestånd och återinförande av arter till naturen.

Närmare uppgifter om djurparkers i 1 mom. avsedda uppgifter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

52 §

Ansökan om tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning eller cirkus

Ansökan om tillstånd att hålla en djurpark eller en permanent djurutställning ska göras hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurparken eller den permanenta djurutställningen är belägen.

Ansökan om tillstånd att driva en cirkus eller ordna en ambulerande djurutställning ska göras hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde den som äger cirkusen eller den ambulerande djurutställningen har sin hemort. Om cirkusen är en permanent anläggning, ska tillstånd dock sökas hos det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde cirkusen är belägen.

Ansökan om tillstånd att driva en utländsk cirkus eller ordna en utländsk ambulerande djurutställning ska göras hos det regionförvaltningsverk via vars verksamhetsområde den utländska cirkusen eller den ambulerande djurutställningen reser in till Finland.

53 §

Tillståndsansökan som gäller djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning eller cirkus

Ansökan om tillstånd som avses i 52 § ska göras skriftligt. Av tillståndsansökan ska förutom uppgifter som behövs för att identifiera verksamhetsutövaren och allmänna uppgifter om den planerade verksamheten framgå

- 1) uppgift om de djurarter och det antal djur som verksamheten omfattar,
- 2) utredning om djurhållningsplatserna,
- 3) utredning om djurhållarens eller djurhållarnas kompetens,
- 4) utredning om hur djurens skötsel avses bli ordnad.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska en ansökan om tillstånd för djurpark innehålla information om hur anläggningen deltar i de uppgifter som avses i 51 § 1 mom.

Till en ansökan om tillstånd för cirkus ska det fogas en beskrivning av de programnummer som djuren deltar i och en detaljerad beskrivning av de konster som avsikten är att djuren ska förevisa under föreställningen.

Närmare bestämmelser om ansökan om tillstånd och de utredningar som ska fogas till ansökan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

54 §

Beviljande av tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning eller cirkus

Tillstånd för djurpark, permanent eller ambulerande djurutställning eller cirkus beviljas, om

- 1) djurhållningsplatserna uppfyller de krav som föreskrivs i 5 kap.,
- 2) skötseln av djuren uppfyller de krav som föreskrivs i 4 kap.,
- 3) djurhållaren har sådan kompetens som föreskrivs i 30 §.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. förutsätts det för att tillstånd för djurpark eller permanent djurutställning ska beviljas att de krav som föreskrivs i 50 § 3 mom. är uppfyllda. För att tillstånd för djurpark ska beviljas förutsätts det dessutom att de krav som föreskrivs i 51 § ska vara uppfyllda.

En förutsättning för att tillstånd för cirkus ska beviljas är att de krav på behandling av djur som föreskrivs i 12 och 13 § har beaktats i programnumren.

Tillståndet kan förenas med villkor som är nödvändiga med hänsyn till djurens välfärd och som behövs för att uppfylla kraven enligt 1 mom. 1–3 punkten. Tillstånd för en ambulerande cirkus och en ambulerande djurutställning kan också beviljas för viss tid, om det är nödvändigt för att djurens välfärd ska kunna tryggas.

55 §

Inspektion och övervakning av verksamheten

Regionförvaltningsverket ska inspektera djurparker, permanenta djurutställningar, ambulerande djurutställningar och cirkusar innan verksamheten inleds samt när ett sådant avgörande fattas som väsentligt ändrar tillståndets innehåll eller som gäller tillståndets giltighetstid.

Regionförvaltningsverket ska övervaka verksamheten genom regelbundna inspektioner.

56 §

Vissa anmälningar från verksamhetsutövare samt ändringar i verksamheten

Verksamhetsutövaren ska utan dröjsmål lämna en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk som beviljat tillståndet om sådana planerade ändringar i verksamheten som kan vara av betydelse vid bedömning av om förutsättningarna för att få tillstånd fortfarande föreligger. Regionförvaltningsverket bedömer utifrån anmälan huruvida kraven för beviljande av tillstånd fortfarande är uppfyllda och meddelar tillståndshavaren.

Ansökan om nytt tillstånd eller om komplettering av tillståndet ska göras, om nya djurarter tillkommer eller antalet djur utökas avsevärt eller verksamheten annars ändras på ett sätt som kan inverka på djurens välfärd.

En ambulerande djurutställning och en ambulerande cirkus ska årligen lämna det regionförvaltningsverk som beviljat tillståndet en anmälan om cirkusens turnéplatser och tidtabell minst 30 dagar innan turnén startar. Anmälan ska också lämnas utan dröjsmål om ändringar av turnéplatser och tidtabeller.

När verksamheten avslutas ska en anmälan lämnas utan dröjsmål till det regionförvaltningsverk som beviljat tillståndet.

Närmare bestämmelser om anmälningarnas innehåll och om den utredning som ska fogas till en anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

57 §

Anmälan om husdjursgård

Utöver det som i lagen om identifiering och registrering av djur (1069/2021) föreskrivs om anmälan om hållande av djur och djurhållningsplatser samt registrering av uppgifter, ska den som håller en husdjursgård för införande i djurhållarregistret och registret över djurhållningsplatser meddela regionförvaltningsverket uppgifter om djurhållarens kompetens samt en utredning om hur djurens skötsel kommer att ordnas.

58 §

Anmälan om uppfödning av vilda djurarter i hägn

Utöver vad som i lagen om identifiering och registrering av djur föreskrivs om anmälan om hållande av djur och djurhållningsplatser samt registrering av uppgifter, ska den som håller djur för uppfödning i hägn i viltvårdssyfte samt den som håller dovhjortar, bisonoxar, vattenbufflar, vildsvin, strutsar, emuer, vaktlar, pärlhöns, fasaner, raphönor och gräsänder som produktionsdjur för införande i djurhållarregistret och registret över djurhållningsplatser meddela regionförvaltningsverket uppgifter om djurhållarens kompetens samt en utredning om hur djurens skötsel kommer att ordnas. Den som håller djur för uppfödning i hägn i viltvårdssyfte ska meddela för vilket viltvårdssyfte enligt 3 § i jaktlagen som djuren hålls.

59 §

Uppfödningstillstånd för broilrar

Utöver vad som i lagen om identifiering och registrering av djur föreskrivs om anmälan om djurhållningsplatser och om registrering av uppgifter, ska den som äger eller håller broilrar lämna regionförvaltningsverket uppgifter om de uppfödningsskolor i uppfödningstillstånd där broilerflockar föds upp för registrering i registret över djurhållningsplatser. Med *broiler* avses en fågel av arten *Gallus gallus* i produktionsledet som hålls för slakt.

En i 7 § i lagen om identifiering och registrering av djur avsedd förteckning ska föras separat för varje uppfödningsskola, och av den ska framgå

- 1) antalet insatta broilrar och den tillgängliga ytan för dem,
- 2) broilrarnas ras eller hybrid, om denna är känd,
- 3) antalet avlivade broilrar samt antalet och dödsorsakerna för de broilrar som påträffats döda, om dessa är kända, samt
- 4) antalet broilrar som finns kvar i flocken efter det att broilrar avlägsnats för försäljning eller slakt.

Om djurtätheten för broilrar överstiger 33 kilogram levande vikt per kvadratmeter, ska den som äger eller håller broilrarna göra en skriftlig beskrivning av produktionssystemet i broileruppfödningstillståndet, vilken ska innehålla tekniska uppgifter om byggnaderna och deras anordningar. Beskrivningen ska hållas uppdaterad. Den djurtäthet som tillämpas i uppfödningstillståndet eller en ändring av djurtätheten och viktiga uppgifter om produktionssystemet ska anmälas till regionförvaltningsverket senast 15 dagar innan den första flocken sätts in i stallet. Sådana förändringar i produktionssystemet som kan påverka broilrarnas välfärd ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket.

För att djurtätheten ska få höjas så att den överstiger 39 kilogram levande vikt per kvadratmeter och är högst 42 kilogram levande vikt per kvadratmeter förutsätts att det vid inspektionerna i broileruppfödningstillståndet under de senaste två åren inte har uppdragats någon sådan verksamhet som strider mot bestämmelserna om djurvelfärd, att den som äger eller håller broilrarna tillämpar riktlinjerna för god praxis och att dödligheten bland broilrarna är tillräckligt låg. Om ingen inspektion har gjorts i broileruppfödningstillståndet under de senaste två åren, ska minst en inspektion göras innan djurtätheten får höjas.

När den som äger eller håller broilrar sänder broilrar till slakt ska denne lämna slakteriet de uppgifter om djurhållningsplatsen för flocken och om flocken som behövs för bedömningen av broilrarnas välfärd.

Närmare bestämmelser om beskrivningen av produktionssystemet i broileruppfödningstillståndet, om viktiga uppgifter om produktionssystemet, om de krav som gäller djurtätheten för broilrar, om riktlinjer för god praxis, om omständigheter som ska beaktas när det

gäller dödligheten bland broilrar samt om de uppgifter om flocken som ska lämnas till slakteriet utfärdas genom förordning av statsrådet.

60 §

Yrkesmässigt eller annars storskaligt hållande av sällskaps- eller hobbydjur

Den som yrkesmässigt eller annars storskaligt håller hundar, katter eller andra sällskaps- eller hobbydjur på det sätt som avses i bilaga 2 ska senast 30 dygn innan verksamheten inleds eller avslutas eller när verksamheten förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten bedrivs.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på dem som håller hästdjur. När det gäller anmälningsskyldighet för dem som håller hästdjur ska lagen om identifiering och registrering av djur iakttas. Dessutom ska den som håller hästdjur yrkesmässigt eller annars storskaligt till regionförvaltningsverket anmäla uppgifter om djurhållarens kompetens samt en utredning om hur djurens skötsel kommer att ordnas för införande i djurhållarregistret och registret över djurhållningsplatser.

61 §

Bedrivande av djurhemsverksamhet för vilda djur i hjälplöst tillstånd

Den som bedriver vård av vilda djur ska senast 30 dygn innan verksamheten inleds eller avslutas eller när verksamheten förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten bedrivs.

Innan ett vilt djur som överlämnats till en vårdplats får vård under en längre tid ska det utredas om det behövs dispens enligt naturvårdslagen eller jaktlagen för innehav av djuret. Bestämmelser om innehav av främmande arter finns i lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter. Ett vilt djur som överlämnats till en vårdplats ska försättas i frihet när dess tillstånd tillåter det. Om ett djur inte kan försättas i frihet efter det att den vård som djuret getts på grund av skada, sjukdom eller någon annan orsak har avslutats och djuret inte kan placeras permanent i en djurpark, ska djuret avlivas.

62 §

Innehållet i anmälningar om anmälningspliktig verksamhet

Av en anmälan som avses i 60 § 1 mom. och 61 § 1 mom. ska förutom uppgifter som behövs för att identifiera verksamhetsutövaren och allmänna uppgifter om den planerade verksamheten framgå

- 1) uppgift om de djurarter och det antal djur som verksamheten omfattar,
- 2) utredning om djurhållningsplatserna,
- 3) utredning om djurhållarens eller djurhållarnas kompetens,
- 4) utredning om hur djurens skötsel avses bli ordnad.

Närmare bestämmelser om anmälningar och vilken utredning som ska fogas till en anmälan får utfärdas genom förordning av statsrådet.

63 §

Förande av förteckning

Den som bedriver verksamhet som avses i 50, 57, 58, 60 och 61 § ska föra en förteckning över djurarter och djur som verksamheten omfattar.

Förteckningen ska hållas uppdaterad och föras antingen på en pappersblankett eller i elektronisk form så att den vid behov kan visas upp för tillsynsmyndigheten. Förteckning-

en ska bevaras i tre år från utgången av det år då den senaste anteckningen om ett djur fördes in i den.

Närmare bestämmelser om förande av förteckning och om de uppgifter som ska införas i förteckningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

9 kap.

Avlivning av djur

64 §

Allmänna krav som gäller avlivning

Ett djur ska avlivas så snabbt och smärtfritt som möjligt med en metod och en teknik som lämpar sig för avlivning av det djuret. Djuret ska bedövas, om den avlivningsmetod som används inte leder till att djuret dör omedelbart. Bedövningsmetoden ska vara sådan att djuret är medvetslöst tills det dör.

Ett djur får avlivas endast av en person som har tillräckliga kunskaper i den avlivningsmetod och avlivningsteknik som används i fråga om den djurarten samt tillräcklig skicklighet i att utföra avlivningen.

Den som avlivat ett djur ska försäkra sig om att djuret har dött innan destruktion eller någon annan åtgärd vidtas.

Renar eller hållna djur får inte avlivas med jaktmetoder. En renskötare får dock avliva en ren genom att skjuta den med jaktmetoder. Dessutom får ett hållet djur avlivas genom att det skjuts med jaktmetoder, om det finns en nödvändig och godtagbar orsak till detta. Med *jaktmetoder* avses metoder enligt 2 § i jaktlagen.

Djur får inte avlivas i underhållningssyfte.

Närmare bestämmelser om de avlivningsmetoder och avlivningstekniker som används vid avlivning av djur utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om vilken kompetens som krävs av personer som avlivar djur får utfärdas genom förordning av statsrådet.

65 §

Slakt av djur

Ett djur ska bedövas eller avlivas på behörigt sätt med en lämplig metod innan blodavtappningen påbörjas. Djuret får inte utsättas för andra åtgärder som anknyter till slakten innan djuret har dött. Med *slakt* avses avlivning av andra djur som är avsedda att användas som livsmedel än vilda djur.

Med avvikelse från det som föreskrivs i 1 mom. och i artikel 4.4 i avlivningsförordningen är en sådan religiös slaktmetod tillåten där blodavtappningen inleds samtidigt som djuret bedövas, eller där fjäderfän, med undantag av ratiter, slaktas genom att halsen snabbt skärs av med ett vasst instrument. Slakt som avses i detta moment är tillåten endast i slakterier i närvaro av en besiktningsveterinär.

Inga andra åtgärder i anslutning till slakt får vidtas på djuret förrän det har dött.

Närmare bestämmelser om slakt av djur som sker annorstädes än på ett slakteri får utfärdas genom förordning av statsrådet.

66 §

Tillämpning av avlivningsförordningen på avlivning och slakt av djur

Bestämmelser om tillämpning av avlivningsförordningen på avlivning och slakt av djur som föds upp eller hålls för produktion av livsmedel, ull, skinn, päls eller andra produkter

och på avlivning av sådana djur vid besättningsavlivning samt på med dessa åtgärder sammanhängande verksamhet finns i artikel 1 i avlivningsförordningen.

Bestämmelser som kompletterar avlivningsförordningen får utfärdas genom förordning av statsrådet när det gäller avlivning av djur som sker annorstädes än på ett slakteri samt slakt av renar, hägnat vilt och fisk.

67 §

Anmälan om verksamhet som gäller avlivning av djur

En verksamhetsutövare som bedriver verksamhet som omfattar avlivning av djur, eller en ägare eller innehavare av djur som regelbundet avlivar stora besättningar, ska i god tid innan verksamheten inleds eller avslutas eller förändras väsentligt göra en skriftlig anmälan till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten i huvudsak bedrivs. Anmälningsskyldigheten gäller inte slaktverksamhet.

Anmälan om avlivning av pälsdjur enligt artikel 7.3 i avlivningsförordningen ska göras till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde verksamheten i huvudsak bedrivs.

Närmare bestämmelser om i 1 och 2 mom. avsedda anmälningar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

68 §

Avlivning av djurbesättningar

Bestämmelser om de särskilda krav som gäller besättningsavlivning av sådana djur som hör till avlivningsförordningens tillämpningsområde finns i artikel 18 i den förordningen.

Livsmedelsverket, regionförvaltningsverket och kommunalveterinären är de myndigheter som enligt artikel 18.1 i avlivningsförordningen ska utarbeta en handlingsplan och de myndigheter som enligt artikel 18.2 i den förordningen ska se till att handlingsplanen följs och djurens välbefinnande tillförsäkras.

Livsmedelsverket och regionförvaltningsverket är sådana myndigheter som enligt artikel 18.3 i avlivningsförordningen får bevilja undantag från bestämmelserna i den förordningen.

Livsmedelsverket är den myndighet som enligt artikel 18.4 i avlivningsförordningen till kommissionen ska överlämna en rapport om den besättningsavlivning som skett under det föregående året samt göra rapporten allmänt tillgänglig via internet.

Närmare bestämmelser om de olika myndigheternas uppgifter och om de förfaranden som ska iakttas vid besättningsavlivning får utfärdas genom förordning av statsrådet.

69 §

Nödavlivning av djur

I nödfall, för att hindra utdraget lidande för ett djur och om de avlivningsmetoder som avses i 64 § 1 mom. inte kan användas eller om djuret inte kan fångas in, får djuret också avlivas på något annat sätt, dock så att djuret inte orsakas onödigt lidande.

70 §

Anordnare av utbildning enligt avlivningsförordningen

Utbildning som förutsätts för sådan kompetens som avses i avlivningsförordningen får ges av en utbildningsanordnare som av utbildnings- och kulturministeriet har beviljats i lagen om yrkesutbildning (531/2017) avsett tillstånd att ordna examina och utbildning för

sådan examen som innehåller kunnande som det kompetensbevis som förutsätts i avlivningsförordningen kräver.

10 kap.

Myndigheter och deras uppgifter

71 §

Livsmedelsverket

Livsmedelsverket planerar, styr och utvecklar tillsynen över djurväl-färden samt utövar tillsyn över att bestämmelserna om djurväl-färd följs i hela landet.

Utöver det som föreskrivs någon annanstans i denna lag om Livsmedelsverkets uppgifter

1) svarar verket för samordningen av samarbetet och kontakterna med kommissionen och övriga medlemsstater enligt artikel 4.2 b i kontrollförordningen,

2) är verket det förbindelseorgan som avses i artikel 103 i kontrollförordningen,

3) övervakar verket att bestämmelserna om djurväl-färd följs på gränskontrollstationer och utförelseställen,

4) är verket den myndighet som enligt artikel 13.3 i avlivningsförordningen ska bedöma vägledningarna för god praxis och den myndighet som enligt artikel 13.4 i den förordningen får utarbeta och offentliggöra egna vägledningar för god praxis,

5) är verket behörig myndighet enligt artikel 138 i kontrollförordningen i fråga om åtgärder som gäller bruksanvisningarna för fixerings- eller bedövningsutrustning enligt avlivningsförordningen,

6) utser verket genom stickprov gårdar för den regelbundna tillsyn som förutsätts i EU-rättsakter om djurväl-färd,

7) svarar verket för statistik och rapportering i fråga om tillsynen över djurs välfärd,

8) beslutar verket i de fall som hör till tillämpningsområdet för lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (1384/2015) om den rätt som yrkeskvalifikationer som har förvärvats utomlands medför att utföra i 15 § i denna lag tillåtna operationer och andra ingrepp som orsakar smärta eller seminering av djur och andra åtgärder vid artificiell reproduktion i Finland, samt i de fall som hör till tillämpningsområdet för lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer om den rätt att vara i 30 § i denna lag avsedd djurhållare eller djurskötare i Finland som utomlands förvärvade yrkeskvalifikationer medför.

Livsmedelsverket svarar för tillsynen över djurväl-färden i de slakterier, inrättningar för vilthantering och anläggningar i anslutning till dem som avses i livsmedelslagen, med undantag av slakterier och inrättningar där tillsynen enligt livsmedelslagen på det sätt som avses i 27 § 5 mom. i livsmedelslagen har överförts på kommunen. Bestämmelser om tillsynen över renslakterier finns i 72 § 3 mom. i denna lag. Inom området för de slakterier och inrättningar som Livsmedelsverket övervakar är Livsmedelsverket och kommunen utöver regionförvaltningsverket myndigheter som utfärdar tillfälliga kompetensbevis enligt 21.5 i avlivningsförordningen.

Dessutom svarar Livsmedelsverket för de uppgifter som ålagts den behöriga myndigheten i Europeiska unionens lagstiftning om djurväl-färd, om inte en uppgift genom lag har överförts på en annan myndighet.

72 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket planerar, utvecklar och styr ordnandet av tillsynen över djurväl-färden samt utövar tillsyn över efterlevnaden inom sitt verksamhetsområde av bestämmelserna om djurväl-färd.

Utöver det som någon annanstans i denna lag föreskrivs om regionförvaltningsverkets uppgifter är verket

1) den myndighet som får utfärda kompetensbevis enligt artikel 21.1 b i avlivningsförordningen och en av de myndigheter som får utfärda tillfälliga kompetensbevis enligt artikel 21.5 i den förordningen,

2) behörig myndighet enligt artikel 138 i kontrollförordningen som återkallar kompetensbevis enligt avlivningsförordningen,

3) den myndighet som ombesörjer ordnandet av den regelbundna tillsyn på grund av stickprov som bestämmelserna om djurväl-färd förutsätter

4) den myndighet som deltar i tillsynen och verkställigheten av bestämmelserna om djurväl-färd på eget initiativ och när den lokala djurskyddsmyndigheten begärt att uppgifterna ska överföras på regionförvaltningsverket i ett omfattande eller svårt djurskyddsfall.

I de renslakterier och i anläggningar i anslutning till dem som avses i livsmedelslagen sörjer Regionförvaltningsverket i Lappland i hela landet för de uppgifter som anknyter till tillsynen över djurväl-färden.

73 §

Tullen

Tullen övervakar vid sidan av Livsmedelsverket, regionförvaltningsverket och kommunalveterinären att bestämmelserna om djurväl-färd följs när djur transporteras mellan Europeiska unionens medlemsstater eller från Finland till andra stater än medlemsstaterna.

74 §

Kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen

Kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen övervakar att bestämmelserna om djurväl-färd följs på kommunens område.

75 §

Polisen

Polisen övervakar inom sitt distrikt att bestämmelserna om djurväl-färd följs.

11 kap.

Tillsyn

76 §

Allmänna tillsynsprinciper

Tillsynsmyndigheten ska ordna tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om djurväl-färd så att den är högklassig och effektiv. Tillsynsmyndigheten ska sträva efter att främja djurs välfärd genom råd.

Bestämmelser om hur tillsynen över djurväl-färden ska ordnas ingår förutom i denna lag även i kontrollförordningen.

77 §

Kontrollplaner

Livsmedelsverket ska utarbeta en riksomfattande plan för tillsynen över djurväl-färden. Planen är en del av den nationella kontrollplanen enligt kontrollförordningen.

Regionförvaltningsverket ska utarbeta en regional plan för hur tillsynen över djurväl-färden ordnas inom landskapets verksamhetsområde. Den riksomfattande planen ska beaktas i den regionala planen.

78 §

Inspektion och provtagning

Tillsynsmyndigheten har rätt att utföra inspektion, om det finns anledning att misstänka att ett djur hålls eller behandlas i strid med bestämmelserna om djurväl-färd. Bestämmelser om offentlig kontroll och om andra offentlig åtgärder som gäller inspektion och provtagning ingår också i artiklarna 9–15 i kontrollförordningen.

Även utan misstanke har tillsynsmyndigheten rätt att utföra inspektion

- 1) vid djurparker,
- 2) vid permanenta djurutställningar och husdjursgårdar,
- 3) vid cirkusar,
- 4) vid ambulerande djurutställningar,
- 5) vid djurtävlingar,
- 6) vid djurutställningar och på platser där djur annars förevisas för publik eller används i föreställningar eller uppvisningar,
- 7) på platser där vilda djurarter föds upp i hägn i viltvårds- eller produktionssyfte,
- 8) på platser där sällskaps- och hobbydjur hålls yrkesmässigt eller annars storskaligt på det sätt som avses i 60 §,
- 9) på platser där vilda djur vårdas på det sätt som avses i 61 §,
- 10) på platser där i 67 § avsedd verksamhet som anknyter till avlivning av djur bedrivs,
- 11) på gränsövergångsställen, gränskontrollstationer, utförelseställen och införelseställen,
- 12) i utrymmen avsedda för djur i slakterier, inrättningar för vilthantering och anläggningar som finns i anslutning till slakterierna eller inrättningarna samt i renslakterier och anläggningar som finns i anslutning till dem,
- 13) på verksamhetsutövarens begäran,
- 14) för att övervaka att djurhållningsförbud som meddelats med stöd av 17 kap. 23 § i strafflagen (39/1889) iakttas.

Livsmedelsverket får förordna att regionförvaltningsverket ska utföra en inspektion eller inspektioner för tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om djurväl-färd eller för fullgörande av skyldigheter enligt ett internationellt avtal som är förpliktande för Finland eller då EU-lagstiftning förutsätter detta. Regionförvaltningsverket kan besluta om motsvarande inspektioner även i sin egen tillsyn eller förordna tjänsteveterinärer att utföra inspektioner.

Den som utför en inspektion har rätt att få tillträde till de utrymmen som utförandet av inspektionen förutsätter och att avgiftsfritt ta de prov som behövs för tillsynen samt spela in ljud och bild. Denne har rätt att inspektera djuren, djurhållningsplatsen och andra utrymmen i anslutning till djurhållningen, föda, dryck, utrustning och redskap för djuret samt information och handlingar som gäller djurhållningen liksom övriga omständigheter av betydelse för tillsynen.

I utrymmen som används för boende av permanent natur får inspektion och provtagning utföras endast om det är nödvändigt för utredande av de omständigheter som inspektionen gäller och det finns anledning att misstänka att de bestämmelser om djurvälstånd som gäller behandling, skötsel eller djurhållningsplatser på ett väsentligt eller allvarligt sätt har överträtts eller överträds på ett sätt som är straffbart enligt lag. Inspektion får utföras endast av en myndighet.

79 §

Kameraövervakning i slakterier

I slakterier får de tillsynsmyndigheter som avses i 71 § 3 mom. använda registrerande kameraövervakning som hjälp vid övervakningen av att bestämmelserna om djurvälstånd följs. För övervakningen får kameror placeras i utrymmen där djur lossas, hålls, hanteras, flyttas eller bedövas eller där blodavtappningen sker.

De tillsynsmyndigheter som avses i 1 mom. sörjer för installering och underhåll av kameror samt genomgång och förstöring av upptagningarna. En upptagning får bevaras i två månader från inspelningsdagen, varefter upptagningen ska förstöras utan dröjsmål, om den inte behövs för förundersökning. Slakteriets personal ska informeras om att kameraövervakning inleds och information om övervakningen ska meddelas på skyltar som fästs i närheten av kamerorna. De tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. är personuppgiftsansvarig för kameraupptagningarna.

Den i artikel 17 i avlivningsförordningen avsedda djurskyddsansvarige har rätt att få se kameraupptagningarna för skötseln av sina uppgifter. Upptagningar får också överlämnas till polisen för förundersökning och upptagningar kan användas för utbildning av slakteriets personal.

80 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten har, oberoende av sekretessbestämmelserna, rätt att av djurägare och djurhållare samt av andra som omfattas av skyldigheterna enligt denna lag eller enligt EU-lagstiftningen få de uppgifter och de handlingar om hållandet och behandlingen av djur som är nödvändiga för övervakningen av att bestämmelserna om djurvälstånd följs.

Rätten att få information gäller uppgifter om djurs hälsotillstånd och föda och de förhållanden under vilka de hålls samt uppgifter om djurhållarens ekonomiska situation och hälsotillstånd när de inverkar på skötseln av djur och djurhållningen.

Tillsynsmyndigheterna har dessutom, oberoende av sekretessbestämmelserna, rätt att få uppgifter och handlingar som avses i 1 och 2 mom. av statliga och kommunala myndigheter samt av fysiska eller juridiska personer, som yrkesmässigt har haft att göra med de djur som hänför sig till tillsynen eller med produkter som härrör från dessa djur, dock utan att vara ansvariga för att de bestämmelser som ska övervakas följs.

81 §

Närvarorätt

Livsmedelsverket har rätt att närvara vid övervakning och inspektioner. Samma rätt har en studerande som under tillsynsmyndighetens handledning genomför praktik som ger den studerande en insikt i myndigheternas verksamhet. Studerande får gå in i utrymmen som används för boende av permanent natur endast tillsammans med tillsynsmyndigheten.

82 §

Anlitande av experter och assistenter

Tillsynsmyndigheten kan anlita en utomstående expert eller assistent vid övervakning och inspektioner. En sådan person kan ge sakkunnighjälp eller utföra assisterande uppdrag vid inspektionen, men saknar självständig inspektionsbefogenhet. Experter och assistenter får gå in i utrymmen som används för boende av permanent natur endast tillsammans med tillsynsmyndigheten.

Experter och assistenter ska ha tillräcklig kompetens med tanke på den djurart och djurhållningsform som det är fråga om och uppdragets natur i övrigt.

Experter och assistenter har, oberoende av sekretessbestämmelserna, rätt att från tillsynsmyndigheten få tillgång till uppgifter som är nödvändiga för att de ska kunna utföra sina uppdrag.

På utomstående experter och assistenter tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt ansvar när de utför uppdrag som avses i denna paragraf. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

Om en expert eller assistent anlitar någon annan tillsynsmyndighet än Livsmedelsverket eller regionförvaltningsverket som hjälp, ska det på förhand ansökas om regionaförvaltningsverkets godkännande för anlitaandet av experten eller assistenten.

83 §

Inspektionsförfarande och hörande av part

Vid inspektion iakttas 39 § i förvaltningslagen (434/2003). Om kontrollförfordningen tillämpas på inspektionen, ska den förordningen dock i första hand iakttas.

Bestämmelser om hörande av part finns i 34 § i förvaltningslagen. Innan åtgärder som avses i 95 § 2 mom., 96 § 1 mom., 97 § 1 mom. eller 98 § 3 mom. i denna lag vidtas ska djurhållaren eller djurägaren dock ges tillfälle att bli hörd endast om de kan påträffas utan dröjsmål. Åtgärder som avses i 98 § 1 mom. får dessutom vidtas utan att parten hörs, om djurägaren inte påträffas inom skälig tid och dröjsmål med åtgärderna orsakar orimliga kostnader i förhållande till betydelsen av hörandet.

84 §

Internationella myndigheters inspektionsrätt och rätt att få uppgifter

Vad som i denna lag föreskrivs om rätt för tillsynsmyndigheten att få tillträde till de utrymmen som utförandet av inspektionen förutsätter och att oberoende av sekretessbestämmelserna få de uppgifter och de handlingar som är nödvändiga för tillsynen gäller även inspektörer som avses i EU-lagstiftning eller internationella avtal som är bindande för Finland, när sådana för Finland bindande förpliktelser förutsätter detta. Tillsynsmyndigheten ska vid behov samarbeta med internationella myndigheters inspektörer.

På internationella myndigheter tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför uppgifter som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen.

85 §

Djurhållares skyldighet att bistå myndigheterna

Djurhållare är skyldiga att bistå myndigheterna vid inspektion och provtagning som utförs med stöd av denna lag eller kontrollförfordningen.

86 §

Bedömning av broilrars och svins välfärd i slakteriet

De myndigheter som avses i 71 § 3 mom. ska se till att uppgifterna enligt 59 § 5 mom. om de broilrar som anlänt till slakteriet samt antalet broilrar som är döda vid ankomsten till slakteriet registreras vid slakteriet.

Inverkan av de förhållanden under vilka broilrar och svin hålls och andra motsvarande faktorer på djurens välfärd bedöms utifrån de fynd som gjorts vid köttbesiktningen samt andra uppgifter som fås i slakteriet (*bedömning av djurens välfärd*).

Om djurens välfärd enligt bedömningen av djurens välfärd har försämrats under uppfödningen, ska de myndigheter som avses i 71 § 3 mom. underrätta den som äger eller håller djuren, slakteriaktören samt det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen. Dessa ska vidta lämpliga åtgärder.

Närmare bestämmelser om bedömningen av djurs välfärd samt om underrättelse enligt 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

87 §

Tillsynsmyndighetens anmälnings- och uppgiftsskyldighet

Om en djurhållare flyttar från en tillsynsmyndighets verksamhetsområde till en annan tillsynsmyndighets område medan ett ärende i fråga om djurväl-färden hos djurhållaren är anhängigt och detta kommer till tillsynsmyndighetens kännedom, ska tillsynsmyndigheten, oberoende av sekretessbestämmelserna, utan dröjsmål anmäla flytten till tillsynsmyndigheten för det nya verksamhetsområdet och lämna denna de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen.

De myndigheter som avses i 71 § 3 mom. ska, om de misstänker att bestämmelserna om djurväl-färd har överträtts eller överträds vid en djurhållningsenhet som levererar djur till slakt, oberoende av sekretessbestämmelserna anmäla detta till det regionförvaltningsverk inom vars verksamhetsområde djurhållningsenheten är belägen och lämna regionförvaltningsverket de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen.

Andra tillsynsmyndigheter är, oberoende av sekretessbestämmelserna, skyldiga att på begäran till Livsmedelsverket anmäla uppgifter om inspektioner, tillsynsåtgärder, tillsynspersonal och avgifter för uppföljning och planering av tillsynen enligt denna lag. Uppgifterna ska lämnas på det sätt som Livsmedelsverket bestämmer.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälnings-skyldigheten får utfärdas genom förordning av statsrådet.

88 §

Vissa myndigheters och andra aktörers anmälnings-skyldighet

Den som är anställd eller innehar ett förtroendeuppdrag hos någon av följande aktörer eller som utför motsvarande uppgifter i ett uppdragsförhållande eller som självständig yrkesutövare och som i sin uppgift fått kännedom om ett djur i behov av hjälp är skyldig att utan dröjsmål och oberoende av sekretessbestämmelserna göra en anmälan till den behöriga tillsynsmyndigheten och lämna myndigheten de uppgifter som är nödvändiga för att bedöma saken:

- 1) avbytarservice och vikariehjälp,
- 2) seminör,
- 3) social- och hälsovården och en producent av dessa tjänster,
- 4) en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården,
- 5) Nödcentralsenheten,
- 6) brand- och räddningsväsendet,

- 7) Gränsbevakningsväsendet,
- 8) utsökningmyndigheten,
- 9) en församling eller något annat religiöst samfund.

Även andra än i 1 mom. avsedda personer kan göra en motsvarande anmälan, oberoende av de sekretessbestämmelser som eventuellt gäller dem.

Aktörer som levererar el, värme eller vatten till djurproduktionsgårdar eller som tillhandahåller tjänster med anknytning till dem ska göra en anmälan till den behöriga tillsynsmyndigheten inom en skälig tid innan el-, värme- eller vattendistributionen avbryts permanent, om aktören vet att det finns djur på gården.

Trots vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska dock den tystnadsplikt som gäller vid bikt eller annan själavård iakttas.

Bestämmelser om anmälningsskyldighet för utövare av veterinäryrket finns i 12 § 2 mom. i lagen om utövning av veterinäryrket.

89 §

Utlämnande av information till andra myndigheter och internationella organ i vissa fall trots sekretessbestämmelserna

Utöver det som föreskrivs i 87 och 88 § om anmälan eller lämnande av uppgifter trots sekretessbestämmelserna, finns bestämmelser om rätt för tillsynsmyndigheten att lämna ut uppgifter till andra myndigheter och internationella organ trots sekretessbestämmelser i 8 § i lagen om livsmedelsförvaltningens informationsresurs (560/2021).

90 §

Handräckning

Bestämmelser om polisens skyldighet att ge andra tillsynsmyndigheter handräckning finns i 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011). Bestämmelser om räddningsmyndighetens handräckning finns i 50 § i räddningslagen (379/2011).

Kommunalveterinären är skyldig att ge polisinsättningen handräckning vid verkställigheten av beslag eller förverkandepåföljd som gäller djur.

91 §

Anmälningskyldighet till polisen

Om det finns skäl att misstänka att bestämmelserna om djurvälstånd har överträtts, ska tillsynsmyndigheterna utan dröjsmål anmäla saken till polisen för förundersökning.

12 kap.

Administrativa tvångsmedel och påföljder

92 §

Myndigheternas åtgärder med anledning av förfarande som strider mot bestämmelserna om djurvälstånd

Om bestämmelserna om djurvälstånd inte har följts, ska tillsynsmyndigheten vidta sådana åtgärder som behövs för att säkerställa bestämmelsernas efterlevnad.

Om den upptäckta överträdelsen är ringa och missförhållandet kan undanröjas i samband med inspektionen eller utan att ny inspektion förutsätts, kan myndigheten uppmana den som överträder bestämmelserna om djurvälstånd att fullgöra sin skyldighet omedelbart

eller inom en utsatt tid som är tillräckligt lång med hänsyn till sakens natur. I annat fall ska tillsynsmyndigheten vidta åtgärder för att väcka ett förvaltningstvångsärende.

Tillsynsmyndigheten ska övervaka att en uppmaning samt ett beslut som meddelats i ett förvaltningstvångsärende följs.

93 §

Föreläggande

Tillsynsmyndigheten får förelägga den som överträder bestämmelserna om djurvälstånd att fullgöra sin skyldighet omedelbart eller inom en utsatt tid som är tillräckligt lång med hänsyn till sakens natur.

94 §

Föreläggande om korrigerande åtgärder och om att minska djurtätheten inom broilerproduktion

Om broilrars välfärd enligt bedömningen av broilrars välfärd har försämrats under uppfödningen, får regionförvaltningsverket, utöver vad som föreskrivs någon annanstans i detta kapitel, ålägga den som äger eller håller broilrarna att vidta sådana korrigerande åtgärder på broilrarnas djurhållningsplats som behövs med tanke på broilrarnas välfärd.

Regionförvaltningsverket får ålägga den som äger eller håller broilrar att minska djurtätheten för broilrarna, om broilrars välfärd har försämrats i minst två av tre på varandra följande flockar under uppfödningen, eller om det konstateras att den som äger eller håller broilrarna har brutit mot bestämmelserna om djurvälstånd. Om den som äger eller håller broilrar har ålagts att minska djurtätheten för broilrarna, ska Livsmedelsverket underrättas om föreläggandet.

Närmare bestämmelser om minskad djurtäthet inom broilerproduktion utfärdas genom förordning av statsrådet.

95 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten får förbjuda den som överträder bestämmelserna om djurvälstånd att fortsätta med eller upprepa det förfarande eller den verksamhet som strider mot bestämmelserna.

Tillsynsmyndigheten får meddela ett i 1 mom. avsett förbud tillfälligt för den tid ärendet utreds eller ett missförhållande avhjälps, om det är nödvändigt för att trygga djurens välfärd. Det tillfälliga förbud som meddelas för utredning av ärendet är i kraft tills tillsynsmyndigheten meddelar sitt slutliga avgörande i ärendet. Tillsynsmyndigheten ska se till att den utredning som behövs för det slutliga avgörandet görs utan dröjsmål.

96 §

Avbrytande av verksamheten

Om det är uppenbart att hållandet eller behandlingen av djur medför omedelbar risk för djurens välfärd och risken inte kan förhindras genom förbud eller på något annat sätt, har tillsynsmyndigheten rätt att genast avbryta verksamheten. Verksamheten får avbrytas endast till den del det är nödvändigt för att avvärja risken.

Ett beslut om avbrytande av verksamheten är i kraft för viss tid eller tills vidare, tills tillsynsmyndigheten meddelar sitt slutliga avgörande i ärendet. Tillsynsmyndigheten ska se till att den utredning som behövs för det slutliga avgörandet görs utan dröjsmål.

Om tillstånds- eller anmälningspliktig verksamhet avbryts av någon annan tillsynsmyndighet än regionförvaltningsverket, ska regionförvaltningsverket underrättas om avbrottet utan dröjsmål.

97 §

Skaffande av brådskande vård

Tillsynsmyndigheten får vidta omedelbara åtgärder och skaffa ett djur föda, dryck eller annan vård som djuret behöver, om det är nödvändiga för att trygga djurets välfärd och välfärden inte kan tryggas tillräckligt på något annat sätt. I detta syfte får djuret också tas om hand och överlämnas till något annat ställe där det får vård. Om någon annan tillsynsmyndighet än regionförvaltningsverket vidtar åtgärden, ska regionförvaltningsverket underrättas om åtgärden utan dröjsmål.

Tillsynsmyndighetens beslut är i kraft för viss tid eller tills vidare, tills tillsynsmyndigheten meddelar sitt slutliga beslut i ärendet. Tillsynsmyndigheten ska se till att den utredning som behövs för det slutliga avgörandet görs utan dröjsmål.

98 §

Försäljning eller annan överlåtelse och avlivning av djur

Tillsynsmyndigheten får besluta att sälja ett djur till gängse pris eller, om djurets penningvärde är ringa, överlåta det på något annat sätt eller avliva det, om djuret inte kan lämnas kvar hos djurhållaren eller djurägaren. Tillvägagångssättet får vara detsamma, om djuret har skaffats vård någon annanstans med stöd av 97 § och djuret inte kan återlämnas till djurhållaren eller djurägaren.

Tillsynsmyndigheten får vidta åtgärder som avses i 1 mom. endast om en gärning eller försummelse från djurhållaren eller djurägaren kan äventyra djurets välfärd på ett allvarligt sätt eller på ett väsentligt sätt upprepade gånger och andra åtgärder inte är ändamålsenliga eller rimligtvis möjliga.

Om det i djurets beteende, livsfunktioner eller yttre väsen förekommer symptom eller förändringar, utifrån vilka man kan sluta sig till att djuret upplever kraftig smärta eller kraftigt lidande, och det vore uppenbart grymt mot djuret att hålla djuret vid liv, ska djuret avlivas utan dröjsmål.

99 §

Omhändertagande, destruktion och förstöring

Om ett djur hålls i strid med bilaga 1 eller bestämmelser som utfärdats med stöd av 8 § 2 mom. och situationen inte kan avhjälpas genom ett förbud som avses i 95 § eller på något annat sätt, har tillsynsmyndigheten rätt att omhänderta och avliva djuret eller bestämma att det ska avlivas. I stället för att avlivas kan djuret också omplaceras. Ett vilt djur kan dessutom försättas i frihet, om djurets tillstånd tillåter det.

Om ett djur förs in i landet i strid med 39 § och situationen inte kan rättas till genom i den paragrafen avsedd återsändning till ursprungslandet, har tillsynsmyndigheten rätt att omhänderta och avliva djuret eller bestämma att det ska avlivas. I stället för att avlivas kan djuret också omplaceras.

I fråga om invasiva främmande arter iakttas vad som föreskrivs om dem i förordningen om invasiva främmande arter och i lagen om hantering av risker orsakade av främmande arter.

Tillsynsmyndigheten har rätt att omhänderta ett redskap eller en anordning som är förbjuden i 18 § och bestämma att redskapet eller anordningen ska behandlas på nytt på ett sätt som tillsynsmyndigheten godkänt, förstöras, avlägsnas från marknaden eller återsän-

das till det land från vilket det har förts in till Finland. Beslutet kan förenas med villkor om det förfarande som ska iakttas vid verkställigheten.

100 §

Beslag

Vid beslag av djur samt av redskap och anordningar som avses i 18 § iakttas tvångsmedelslagen (806/2011). Trots vad som i 7 kap. 13 § i den lagen föreskrivs om förvaring av det beslagtagna får ett djur som tagits i beslag genast avlivas, säljas eller annars överlåtas, om dess penningvärde är obetydligt eller om det inte är möjligt eller ändamålsenligt att ordna dess skötsel.

101 §

Återkallelse eller ändring av tillstånd som gäller djurpark, cirkus eller djurutställning

Regionförvaltningsverket får återkalla ett tillstånd som avses i 50 § 1 mom. och stänga anläggningen, om förutsättningarna för beviljande av tillstånd inte längre föreligger eller om verksamhetsutövaren väsentligt överträder bestämmelserna om djurvälstånd. I stället för att återkalla tillståndet och stänga anläggningen kan tillståndet ändras och en del av anläggningen stängas, om detta är tillräckligt för att trygga djurens välfärd. En ytterligare förutsättning för att återkalla eller ändra tillståndet och stänga anläggningen eller en del av den är att verksamhetsutövaren inte har korrigerat olägenheterna inom en skälig tid som utsatts av myndigheten och som kan vara högst två år.

Regionförvaltningsverket ska vid behov inspektera anläggningen innan tillståndet återkallas eller ändras.

Om verksamhetstillståndet återkallas, ska verksamhetsutövaren för att trygga djurens välfärd vidta de åtgärder som godkänts av det regionförvaltningsverk som beviljat tillståndet. Om inga andra åtgärder är ändamålsenliga eller rimligen är möjliga, ska djuren avlivas. För djurparkers del ska strävan när beslut om åtgärder fattas vara att trygga målen för skyddet av den vilda faunan och skyddet av den biologiska mångfalden.

102 §

Förbud mot anmälningspliktig djurhållning eller verksamhet

Regionförvaltningsverket får förbjuda arrangerande av djurtävlingar enligt 46 §, hållande av husdjursgård enligt 57 §, uppfödning av vilda djurarter i hägn enligt 58 §, hållande av sällskaps- eller hobbydjur enligt 60 §, bedrivande av djurhemsverksamhet för vilda djur i hjälplöst tillstånd enligt 61 § och verksamhet som gäller avlivning av djur enligt 67 § helt eller delvis, om verksamhetsutövaren väsentligt överträder bestämmelserna om djurvälstånd. En ytterligare förutsättning för att förbjuda verksamheten är att verksamhetsutövaren inte har korrigerat olägenheterna inom en skälig tid som utsatts av regionförvaltningsverket. Verksamheten kan förbjudas också i sådana fall där anmälningsskyldigheten i fråga om verksamheten har försummats.

Om regionförvaltningsverket förbjuder verksamhet som avses i 1 mom. eller en del av den, ska verksamhetsutövaren vidta behövliga åtgärder för att iakttä förbudet. Vid behov ska verksamhetsutövaren sälja eller annars överlåta de djur som använts i den förbjudna verksamheten och som verksamhetsutövaren äger, överlåta andra djur som verksamhetsutövaren har i sin besittning till deras ägare samt vidta andra nödvändiga åtgärder som regionförvaltningsverket godkänt för att avhjälpa situationen så att djurens välfärd tryggas.

693/2023

103 §

Vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande

Livsmedelsverket, regionförvaltningsverket och Tullen kan förena ett föreläggande som meddelats med stöd av detta kapitel med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts.

Bestämmelser om vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande finns i viteslagen (1113/1990).

104 §

Livsmedelsverkets beslut om användning av administrativa tvångsmedel

Livsmedelsverket kan besluta om användning av administrativa tvångsmedel när sådana ska användas inom områden som omfattar mer än ett regionförvaltningsverks verksamhetsområde.

Om Livsmedelsverket vidtar åtgärder som avses i 1 mom., ska verket utan dröjsmål underrätta berörda regionförvaltningsverk.

13 kap.

Register

105 §

Förande av register

Registren enligt detta kapitel utgör en del av livsmedelsförvaltningens informationsresurs som avses i lagen om livsmedelsförvaltningens informationsresurs. På de register och handlingar som det föreskrivs om i detta kapitel ska informationsresurslagen tillämpas, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

Med avvikelse från vad som i 12 § i informationsresurslagen föreskrivs om avförande av information ur livsmedelsförvaltningens informationsresurs avförs uppgifter som införts i ett register enligt 106 § i denna lag tre år efter det att verksamhetsutövaren har lagt ned sin verksamhet, om inte något annat följer av Europeiska unionens rättsakter.

Bestämmelser om införande i register, användning och utlämnande av uppgifter som lämnats till Tullen finns i lagen om behandling av personuppgifter inom Tullen (650/2019).

106 §

Register över tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet

Register förs över de djurparker, permanenta och ambulerande djurutställningar samt cirkusar som det beviljats tillstånd för med stöd av denna lag. Register förs dessutom över husdjursgårdar, uppfödning av vilda djurarter i hägn, yrkesmässigt eller storskaligt hållande av sällskaps- och hobbydjur, vård av skadade vilda djur samt anmälningspliktig avlivningsverksamhet och arrangerande av djurtävlingar.

I andra register som avses i 1 mom. än registret över arrangerande av djurtävlingar förs följande uppgifter in:

- 1) vilken verksamhet tillståndet eller anmälan gäller,
- 2) utredning om aktörens kompetens,
- 3) de djurarter som verksamheten gäller och antalet djur; i fråga om avlivningsverksamhet räcker det med en uppskattning av det årliga antalet djur,

4) utredning om djurhållningsplatsen och hur skötseln av djuren är ordnad när det är fråga om en djurpark, en permanent eller ambulerande djurutställning, en cirkus, uppfödning av vilda djur i hägn, yrkesmässigt eller storskaligt hållande av sällskaps- och hobbydjur eller vård av skadade vilda djur,

5) i fråga djurparker en utredning om hur anläggningen kommer att delta i de uppgifter som avses i 51 §,

6) utredning om de avlivningsmetoder som används när det är fråga om avlivningsverksamhet,

7) eventuella tillståndsvillkor och föreskrifter som gäller anmälningspliktig verksamhet,

8) den planerade tidpunkten för inledande av verksamheten och avslutande av verksamheten samt återkallelse av tillstånd och förbudande av anmälningspliktig verksamhet,

9) väsentliga ändringar i verksamheten.

I registret över arrangerandet av djurtävlingar förs följande uppgifter in:

1) vilken verksamhet anmälan gäller,

2) information om huruvida det är fråga om en anmälan som gäller för viss tid eller tills vidare,

3) den planerade tidpunkten för inledande av verksamheten och avslutande av verksamheten,

4) vilka slags djurtävlingar som arrangeras och för vilka djurarter,

5) på vilket eller vilka regionförvaltningsverks område verksamheten bedrivs,

6) en uppskattning av det årliga antalet djurtävlingar som arrangeras,

7) utredning om tävlingsarrangörens kompetens.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas när registeruppgifterna förs in får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

107 §

Register som gäller tillsynen över djurvälzfärden

Det ska föras ett register över tillsynen över djurvälzfärden samt för planeringen, styrningen och utvecklingen av tillsynen.

I registret kan följande uppgifter registreras:

1) utförda inspektioner och provtagningar,

2) den verksamhet och djurarter som inspektionen gäller samt antalet djur,

3) iakttagelser och upptagningar som gjorts i samband med inspektionen,

4) resultaten från undersökningar av prov,

5) uppmaningar och administrativa tvångsmedel med stöd av 12 kap.,

6) uppgifter om djur som har hållits med stöd av 120 § 1 mom. eller med stöd av 124 § 1 och 2 mom. samt om dispenser som har beviljats med stöd av 10 §,

7) kompetensbevis som har utfärdats med stöd av artikel 21.1 b i avlivningsförordningen och tillfälliga kompetensbevis som har utfärdats med stöd av artikel 21.5 i den förordningen,

8) andra än i 1–7 punkten avsedda uppgifter enligt bestämmelserna om djurvälzfärd som i motsvarighet till de bestämmelserna är nödvändiga för tillsynen och som inte innehåller uppgifter som avses i artikel 9 eller 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas när registeruppgifter förs in får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Straffbestämmelser

Straffbestämmelser i strafflagen

Bestämmelser om straff för djurskyddsbrott finns i 17 kap. 14, 14 a och 15 § i strafflagen.

Djurskyddsförseelse

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) i strid med förbudet enligt 6 § 2 mom. överger ett hållet djur,
- 2) försummar skyldigheten enligt 7 § 1 mom. att hjälpa ett djur som är skadat eller sjukt eller annars i hjälplöst tillstånd eller att göra anmälan om det eller att avliva det,
- 3) behandlar ett djur på ett sätt som är förbjudet enligt 13 § 1–3 mom. eller enligt en bestämmelse som utfärdats med stöd av den paragrafen eller som strider mot artikel 3, 4 eller 15 i eller mot bilaga III till avlivningsförordningen,
- 4) utför ett i 15 § 1 mom. eller i en bestämmelse som utfärdats med stöd av den paragrafen förbjudet ingrepp på ett djur som orsakar smärta eller lidande,
- 5) utför ett i 16 § 1 mom. avsett ingrepp på ett djur utan att ha utbildning eller annan tillräcklig kompetens som föreskrivs i nämnda moment eller i bestämmelse som utfärdats med stöd av den paragrafen eller försummar att använda smärtlindring som föreskrivs i 16 § 2 mom. eller i den bestämmelse som utfärdats med stöd av den paragrafen,
- 6) i strid med förbudet enligt 17 § 1 mom. ger ett djur ett ämne som är farligt för djurets välfärd,
- 7) vid skötseln av ett djur försummar det allmänna kravet på skötseln enligt 20 §, kravet på utfodring och vattning enligt 21 §, kravet på att inspektera djurs välfärd och djurhållningsplatsen enligt 22 § eller den skyldighet som gäller ett sjukt eller skadat djur enligt 23 § eller ett krav som föreskrivs i en bestämmelse som utfärdats med stöd av någon av de paragraferna,
- 8) försummar allmänna krav på djurhållningsplatser enligt 33 §, krav på säkerhet enligt 34 §, krav på förhållanden enligt 35 §, krav på renhållning och underhåll enligt 36 § eller allmänna krav på permanenta djurhållningsplatser enligt 37 § eller krav som föreskrivs i en bestämmelse som utfärdats med stöd av någon av de paragraferna,
- 9) i strid med 43 § 1 mom. eller en bestämmelse som utfärdats med stöd av den paragrafen ordnar en djurtävling eller djurutställning som i onödan äventyrar djurs välfärd eller bryter mot förbudet enligt 43 § 2 mom., som gäller påverkande av djurs prestationsförmåga eller beteende med hjälp av ett läkemedel, med något annat motsvarande ämne eller med någon annan motsvarande behandling eller åtgärd,
- 10) i strid med förbudet i 45 § 2 mom. arrangerar en djurtävling eller djurutställning trots att djurens välfärd äventyras, eller försummar ett krav på att avbryta tävlingen eller utställningen,
- 11) bryter mot skyldigheten enligt 64 § 1 mom. att avliva djur så snabbt och smärtfritt som möjligt med en lämplig metod och teknik eller försummar kravet att bedöva ett djur, avlivar ett djur i strid med 64 § 2 mom. utan att ha tillräckliga kunskaper eller skicklighet eller försummar skyldigheten enligt 64 § 3 mom. att försäkra sig om att djuret har dött innan destruktionen av djuret påbörjas eller andra åtgärder vidtas eller bryter mot förbud eller försummar krav som föreskrivs i en bestämmelse som utfärdats med stöd av den paragrafen,

12) i samband med slakt av djur försummar bestämmelserna i 65 § 1 eller 2 mom. om att bedöva eller avliva djuret före blodavtappningen eller bryter mot förbudet att utsätta djuret för andra åtgärder innan djuret har dött,

ska, om inte gärningen utgör brott enligt 17 kap. 14, 14 a eller 15 § i strafflagen eller strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *djurskyddsförseelse* dömas till böter.

För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) i strid med 8 § 2 mom. håller ett djur som inte nämns i bilaga 1 eller i den förordning av statsrådet som avses i det momentet som produktionsdjur, cirkusdjur eller i en ambulera-
rande djurutställning eller som sällskaps- eller hobbydjur,

2) försummar den uppsiktsskyldighet när det gäller barn som är yngre än 15 år som avses i 11 § 2 mom.,

3) bryter mot förbudet enligt 15 § 3 mom. att använda ett djur vid tävling eller ställa ut det,

4) försummar skyldigheten enligt 17 § 2 mom. att försäkra sig om att redskap, anordningar och ämnen som är avsedda för skötsel och hantering av djur uppfyller de krav som ställs på dem,

5) bryter mot förbud enligt 25 § 2 eller 3 mom. mot att använda ett djur för avel eller mot en avelsmetod eller bryter mot förbud eller försummar krav som föreskrivs i en bestämmelse som utfärdats med stöd av den paragrafen,

6) försummar skyldigheten enligt 25 § 4 mom. eller enligt den bestämmelse som utfärdats med stöd av 25 § 5 mom. att förhindra att däggdjur som personen i fråga håller förökar sig okontrollerat så att detta orsakar men för djurens välfärd,

7) bryter mot förbudet enligt 28 § 1 mom. att ta eller fånga in ett vilt djur för att hålla och föda upp det,

8) försummar bokföringsskyldigheten enligt 32 § 1 mom. över den medicinska behandling som getts produktionsdjur och över antalet döda djur eller skyldigheten att bevara bokföringen enligt 32 § 2 mom.,

9) försummar skyldigheten enligt 40 § att lämna uppgifter vid marknadsföring av katter och hundar,

10) försummar skyldigheten att lämna uppgifter enligt 41 § 1 mom. eller enligt en bestämmelse som utfärdats med stöd av 41 § 2 mom. i samband med överlåtelse av djur,

11) bryter mot ett i 42 § föreskrivet förbud som gäller överlåtelse av djur,

12) försummar att vidta åtgärder som avses i 45 § 3 mom. i syfte att trygga djurs välfärd,

13) försummar att göra anmälan enligt 46 § 1 mom. om arrangerande av djurtävlingar eller skyldigheten enligt 46 § 3 mom. att utse en tävlingsveterinär för en djurtävling,

14) försummar anmälan enligt 48 § 1 mom. i fråga om ett djurs välfärd, att reservera en sådan plats för första hjälpen eller sådana behövliga redskap som avses i 48 § 2 mom. eller att göra anmälan enligt 48 § 3 mom. i fråga om äventyrande av ett djurs välfärd,

15) försummar registreringsskyldigheten i fråga djurtävlingar eller skyldigheten att förvara registreringsdokumentet enligt 49 § 1 mom.,

16) bryter mot förbudet enligt 50 § 1 mom. som gäller djurparker, permanenta och ambulera-
djurutställningar samt cirkusar,

17) försummar att göra anmälan om inledande av verksamheten enligt 60 § 1 mom. i fråga om yrkesmässigt eller annars storskaligt hållande av sällskaps- eller hobbydjur,

18) försummar att göra anmälan om inledande av verksamheten enligt 61 § 1 mom. i fråga om djurhemsverksamhet för vilda djur i hjälplöst tillstånd,

19) försummar att föra en förteckning enligt 63 § 1 mom. över djur eller skyldigheten enligt 63 § 2 mom. att bevara förteckningen,

20) bryter mot förbudet enligt 64 § 4 mom. att avliva hållna djur eller renar med jaktmetoder eller förbudet enligt 64 § 5 mom. mot att avliva djur i underhållningssyfte,

- 21) försummar att göra anmälan enligt 67 § 1 eller 2 mom. om verksamhet som gäller avlivning av djur,
- 22) bryter mot ett djurhållningsförbud enligt 17 kap. 23 § i strafflagen eller fungerar som mellanhand för någon annan i syfte att kringgå ett djurhållningsförbud,
- 23) försummar sin kontrollskyldighet i fråga om bedövning enligt artikel 5.1 i avlivningsförordningen,
- 24) försummar att utarbeta standardrutiner som avses i artikel 6 i avlivningsförordningen,
- 25) försummar den anmälan om avlivning av pälsdjur som avses i artikel 7.3 i avlivningsförordningen eller avlivar pälsdjur utan närvaro och direkt överinseende av den person som avses i den artikeln,
- 26) i strid med artikel 8 i avlivningsförordningen säljer utrustning för fixering och bedövning av djur, om den inte åtföljs av tillbörlig bruksanvisning,
- 27) försummar sådana skyldigheter i fråga om fixerings- och bedövningsutrustning som avses i artikel 9 i avlivningsförordningen,
- 28) försummar övervakningsförfaranden som avses i artikel 16 i avlivningsförordningen,
- 29) försummar att i enlighet med artikel 17.1 i avlivningsförordningen utse en djurskyddsansvarig för slakteriet, eller
- 30) försummar att föra bok enligt artikel 17.5 i avlivningsförordningen över de åtgärder som vidtagits för att förbättra djurskyddet.
- För djurskyddsförseelse döms också den som uppsåtligen
- 1) bryter mot förbudet enligt 14 § 1 mom. mot att ha könsumgänge med djur,
 - 2) i strid med förbudet i 18 § 1 mom. eller i strid med bestämmelser som utfärdats med stöd av 18 § 3 mom. marknadsför, för in, tillverkar, säljer eller annars överlåter, använder eller innehar ett förbjudet redskap eller en förbjuden anordning som avses i den paragrafen,
 - 3) bryter mot förbudet enligt 24 § mot att tvinga djur att äta eller dricka, eller
 - 4) bryter mot förbudet enligt 39 § mot införsel av hundvalpar och kattungar.

110 §

Djurhållningsförbud

Bestämmelser om djurhållningsförbud finns i 17 kap. 23 § i strafflagen.

Om någon har meddelats djurhållningsförbud eller fullföljdsdomstolen har förbjudit verkställigheten av ett djurhållningsförbud, ska domstolen göra anmälan om avgörandet till Rättsregistercentralen. Justitieförvaltningens myndighet ska göra anmälan om sitt avgörande genom att föra in uppgifter om det i registret över avgöranden och meddelanden om avgöranden i justitieförvaltningens riksomfattande informationssystem eller på något annat lagstadgat sätt. Bestämmelser om införande av uppgifter finns i lagen om justitieförvaltningens nationella informationsresurs (955/2020).

111 §

Förverkandepåföljd

Bestämmelser om förverkandepåföljder som har samband med djurskyddsbrott finns i 17 kap. 23 a § i strafflagen.

Särskilda bestämmelser

112 §

Ändringssökande

Omprövning får begäras av beslut som meddelats med stöd av 10 § 1 mom., 54 § och 71 § 2 mom. 8 punkten och av beslut som gäller kompetensbevis enligt 71 § 3 mom. samt av beslut som gäller kompetensbevis enligt 72 § 2 mom. 1 punkten. Bestämmelser om omprövning finns i förvaltningslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

I fråga om sökande av ändring i beslut av kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen tillämpas lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

Bestämmelser om sökande av ändring i Tullens beslut finns i tullagen (304/2016).

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut enligt 103 § om utsättande och utdömande av vite samt föreläggande och verkställighet av hot om tvångsutförande och avbrytande finns i viteslagen.

Besvär som gäller djurvälstånd ska behandlas skyndsamt.

Bestämmelser om sökande av ändring i avgifter som tas ut till staten finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

113 §

Verkställighet av beslut

I beslut som avses i 39, 93–99, 101 och 102 § får det bestämmas att beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte **besvärsmyndigheten** bestämmer något annat.

114 §

Avgifter som ska tas ut

Avgifter för offentlig kontroll som statliga myndigheter utfört med stöd av denna lag tas ut i enlighet med de grunder som föreskrivs i kontrollförordningen och lagen om grunderna för avgifter till staten.

Regionförvaltningsverket bestämmer avgifterna för den tillsyn över efterlevnaden av Europeiska unionens lagstiftning och denna lag som utövas av kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen och för deras övriga prestationer och tar ut avgifterna till staten. Bestämmelser om avgiftsbelagda prestationer och avgiftsbeloppet finns i lagen om grunderna för avgifter till staten. Bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid faktureringen av prestationer av kommunalveterinären och den tjänsteinnehavare som utövar tillsyn över hälsoskyddet i kommunen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om myndighetens skyldighet att ta ut avgift för extra tillsynsåtgärder för bristande efterlevnad av bestämmelserna finns i artikel 79.2 c i kontrollförordningen. Tillsynsmyndigheten tar också ut en avgift för tillsynsåtgärder som gäller brister eller missförhållanden som konstaterats i verksamhet som avses i 50, 57, 58, 60 och 61 § i denna lag samt en avgift för tillsynsåtgärder som gäller annan djurhållning, om det vid tillsynen över annan djurhållning konstateras att ett föreläggande eller ett förbud inte har iakttagits.

693/2023

115 §

Arvoden och ersättningar till experter och assistenter

Regionförvaltningsverket betalar arvode och ersättning för resekostnader till experter och assistenter som avses i 82 §.

116 §

Kostnader för administrativa tvångsmedel och omhändertagande av upphittade djur

Kostnaderna för de åtgärder som avses i 97 § 1 mom., 98 § 1 och 3 mom. samt 99 § 1, 2 och 4 mom. ska betalas av djurägaren eller djurhållaren. Om ett djur har sålts eller levererats för slakt eller om annan inkomst har erhållits av djuret, ska kostnaderna dras av från köpesumman för djuret eller annan inkomst av djuret och återstoden ges djurägaren eller djurhållaren. Regionförvaltningsverket täcker kostnaderna för åtgärderna tillfälligt och tar ut dem retroaktivt av djurägaren eller djurhållaren.

De kostnader som avses i 1 mom. och 26 § 4 mom. är direkt utsökbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Om kostnaderna inte går att driva in, stannar de regionförvaltningsverket eller kommunen till last.

117 §

Skydd för identiteten för rapportörer av överträdelser

Om en fysisk person lämnat den behöriga myndigheten en anmälan om en faktisk eller misstänkt överträdelse av bestämmelser som myndigheten ska utöva tillsyn över, ska personens identitet hållas hemlig, om ett röjande av personens identitet utifrån omständigheterna kan bedömas orsaka personen skada.

118 §

Ersättning som staten betalar till kommunerna

Bestämmelser om kommunens rätt att av statens medel få ersättning för utförandet av sådana uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären finns i 23 § i veterinärvårdslagen (765/2009).

16 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser samt undantagsbestämmelser som gäller vissa djurarter

119 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2024.

Genom denna lag upphävs djurskyddslagen (247/1996), nedan *den upphävda lagen*.

En hänvisning till den upphävda lagen någon annanstans i lagstiftningen betraktas som en hänvisning till denna lag.

De förordningar av statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet som utfärdats med stöd av den upphävda lagen förblir i kraft med undantag av djurskyddsförordningen (396/1996) och jord- och skogsbruksministeriets förordning om förbud att vid tävlingar eller utställningar använda hundar som har opererats för ändrande av djurets utseende (1070/2000).

120 §

Innehav av vissa djurindivider

Vad som föreskrivs i 8 § 2 mom. tillämpas inte på sådana djurindivider som hålls som produktionsdjur eller cirkusdjur eller i en ambulerande djurutställning och som har börjat hållas före lagens ikraftträdande. Djurägaren eller djurhållaren får inneha djuret tills det dör. Bestämmelser om motsvarande undantag för djurindivider som hålls som sällskaps- eller hobbydjur får utfärdas genom förordning av statsrådet. Djurägaren eller djurhållaren ska anmäla innehav av andra djur än sådana som avses i bilaga 1 till regionförvaltningsverket inom sex månader från det att denna lag har trätt i kraft.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och hur den görs får utfärdas genom förordning av statsrådet.

121 §

Undantags- och övergångsbestämmelser som gäller djurhållningsplatser för nötkreatur

Vad som föreskrivs i 37 § 2 mom. om förbud mot att hålla ett djur uppbundet på sin plats tillämpas inte på en ladugård som är i drift när denna lag träder i kraft och där kor eller kvigor hålls för mjölkproduktion.

På en ladugård som är i drift när denna lag träder i kraft tillämpas i fråga om andra nötkreatur än kor och kvigor som hålls för mjölkproduktion förbudet om att hålla djuren uppbundna på sin plats i 37 § 2 mom. från och med den 1 januari 2028. I fråga om kalvar tillämpas dock förbudet efter ikraftträdandet av denna lag.

Om en ladugård som avses i 1 eller 2 mom. byggs ut eller renoveras efter ikraftträdandet av denna lag får antalet båsplatser inte utökas. På ett sådant utbyggnads- och renoveringsprojekt på en ladugård beträffande vilket bygglov har varit anhängigt före ikraftträdandet av denna lag tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Ko avser ett nötkreatur av honkön som har kalvat. *Kviga* avser ett minst åtta månader gammalt nötkreatur av honkön som inte har kalvat. *Kalv* avser ett nötkreatur som är yngre än sex månader oberoende av kön.

Närmare bestämmelser om uppbinding av nötkreatur utfärdas genom förordning av statsrådet.

122 §

Undantags- och övergångsbestämmelser som gäller djurhållningsplatser för svin

Med avvikelse från vad som i 37 § 2 mom. föreskrivs om förbud mot att begränsa djurets möjligheter att röra sig med konstruktioner som hindrar djuret från att vända sig får

1) suggor och gyltor hållas i insemineringshäckar högst åtta dagar i samband med semineringen,

2) suggor och gyltor hållas i grisionshäckar, som har varit i användning vid ikraftträdandet av denna lag.

På ett svinhus som är i drift när denna lag träder i kraft tillämpas i fråga om hållande av suggor och gyltor i insemineringshäckar 37 § 2 mom. från och med den 1 januari 2035. På ett svinhus eller en avdelning i ett svinhus som renoveras och på ett nytt svinhus eller en avdelning i ett svinhus som byggs efter ikraftträdandet av denna lag tillämpas när renoveringen eller det nya svinhuset eller avdelningen är klar 37 § 2 mom. i fråga om hållande av suggor och gyltor i insemineringshäckar.

Om ett svinhus som är i drift när denna lag träder i kraft byggs ut eller renoveras efter ikraftträdandet av denna lag får antalet grisionshäckar inte utökas. På ett sådant utbyggnads- och renoveringsprojekt på ett svinhus beträffande vilket bygglov har varit anhäng-

igt före ikraftträdandet av denna lag tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Gylta avser ett könsmoget svin av honkön från betäckningen eller semineringen fram till första grisningen. *Sugga* avser ett svin av honkön vid första grisningen och därefter.

Närmare bestämmelser om hållande av suggor och gyltor i grisningshäckar och insemineringshäckar utfärdas genom förordning av statsrådet.

123 §

Övergångsbestämmelser som gäller djurhållningsplatser för hästar

På ett stall som är i drift när denna lag träder i kraft tillämpas 37 § 2 mom. från och med den 1 januari 2028. På ett stall eller en avdelning i ett stall som renoveras och på ett nytt stall eller en avdelning i ett stall som byggs efter ikraftträdandet av denna lag tillämpas 37 § 2 mom. när renoveringen eller det nya stallet eller avdelningen är klar.

124 §

Övergångsbestämmelser som gäller innehav av vilda djur

Trots vad som föreskrivs i 28 § 1 mom. om tagande eller infångande av vilda ryggradslösa djur för att hållas och födas upp får ett vilt djur som före ikraftträdandet av denna lag har tagits för uppfödning på det sätt som tillåts i 13 § 1 mom. i den upphävda lagen innehas tills djuret dör. En ytterligare förutsättning för detta är att innehav av djuret inte förbjuds eller begränsas med stöd av någon annan lag.

Trots vad som föreskrivs i 29 § eller 61 § 2 mom. om avlivning av vilda djur får ett vilt djur som omhändertagits med stöd av 13 § 2 mom. i den upphävda lagen och som inte kan försättas i frihet eller placeras i en djurpark innehas tills djuret dör.

Djurhållaren ska anmäla innehavet av ett djur som avses i 1 eller 2 mom. till regionförvaltningsverket inom sex månader från ikraftträdandet av denna lag.

125 §

Övergångsbestämmelser som gäller tillståndspliktig och anmälningspliktig verksamhet

En djurpark ska anmäla till det regionförvaltningsverk som beviljat tillståndet för djurparken hur den deltar i de uppgifter som avses i 51 § 1 mom. Anmälan ska göras inom sex månader från ikraftträdandet av denna lag.

En husdjursgård som inte har ett med stöd av den upphävda lagen beviljat tillstånd för djurutställning ska göra anmälan enligt 57 § till djurhållarregistret och registret över djurhållningsplatser inom 30 dygn från ikraftträdandet av denna lag.

I fråga om uppfödning av vilda djur i hägn som inte har anmälts med stöd av den upphävda lagen, ska anmälan enligt 58 § till djurhållarregistret och registret över djurhållningsplatser göras inom 30 dygn från ikraftträdandet av denna lag.

En permanent djurutställning som inte har beviljats tillstånd för djurutställning med stöd av den upphävda lagen ska göra tillståndsansökan enligt 53 § inom två månader från ikraftträdandet av denna lag.

En aktör som håller sällskaps- eller hobbydjur yrkesmässigt eller annars i stor skala och som inte har gjort anmälan om verksamheten med stöd av den upphävda lagen ska göra anmälan enligt 60 § till regionförvaltningsverket inom två månader från ikraftträdandet av denna lag.

Den som bedriver djurhemsverksamhet för vilda djur ska göra anmälan enligt 61 § till regionförvaltningsverket inom två månader från ikraftträdandet av denna lag.

693/2023

126 §

Övergångsbestämmelse som gäller kastrering av svin som hålls som produktionsdjur

Utan hinder av vad som föreskrivs i 15 § 2 mom. 4 punkten, får svin som hålls som produktionsdjur inte kastreras kirurgiskt. Förbudet tillämpas från och med den 1 januari 2035.

Helsingfors den 23 mars 2023

Republikens President

Sauli Niinistö

Jord- och skogsbruksminister Antti Kurvinen

1. Som produktionsdjur får hållas följande däggdjurs- och fågelarter:

Däggdjur

- 1) nötkreatur (*Bos taurus*)
- 2) svin och vildsvin (*Sus scrofa*)
- 3) tamfår och mufflon (*Ovis aries*)
- 4) get (*Capra hircus*)
- 5) häst (*Equus caballus*) och åsna (*Equus asinus*) samt korsningar av häst och åsna
- 6) lama (*Lama glama*)
- 7) alpacka (*Vicugna pacos*)
- 8) kanin (*Oryctolagus cuniculus*)
- 9) mink (*Neovison vison*)
- 10) iller (*Mustela putorius*)
- 11) sobel (*Martes zibellina*)
- 12) räv (*Vulpes vulpes*) och fjällräv (*Vulpes lagopus*) samt korsningar av dessa
- 13) mårddhund (*Nyctereutes procyonoides*)
- 14) råtta (*Rattus norvegicus*)
- 15) tammus (*Mus musculus*)
- 16) marsvin (*Cavia porcellus*)
- 17) guldhamster (*Mesocricetus auratus*)
- 18) gerbil (*Meriones unguiculatus*)
- 19) ren (*Rangifer tarandus tarandus*)
- 20) dovhjort (*Dama dama*)
- 21) bison (*Bison bison*)
- 22) vattenbuffel (*Bubalus bubalis*) för köttproduktion

Fåglar

- 1) höna (*Gallus gallus*)
- 2) kalkon (*Meleagris gallopavo*)
- 3) gås (*Anser anser*)
- 4) anka, gräsand (*Anas platyrhynchos*) och myskand (*Cairina moschata*) samt korsningar av dessa
- 5) struts (*Struthio camelus*)
- 6) emu (*Dromaius novaehollandiae*)
- 7) vaktel (*Coturnix japonica*)
- 8) pärlhöna (*Numida meleagris*)
- 9) raphhöna (*Perdix perdix*)
- 10) fasan (*Phasianus colchicus*)

Som produktionsdjur får dessutom hålla andra djurarter än sådana som tillhör däggdjur eller fåglar.

2. I cirkusar och ambulerande djurutställningar får följande djurarter hållas:

- 1) tama former av följande:
hund (*Canis familiaris*), katt (*Felis silvestris catus*), get (*Capra hircus*), svin (*Sus scrofa*), häst (*Equus caballus*), åsna (*Equus asinus*) samt korsningar av häst och åsna
- 2) råtta (*Rattus norvegicus*)
- 3) tammus (*Mus musculus*)

- 4) marsvin (*Cavia porcellus*)
- 5) kanin (*Oryctolagus cuniculus*)
- 6) gulldhamster (*Mesocricetus auratus*)
- 7) gerbil (*Meriones unguiculatus*)
- 8) höna (*Gallus gallus*)
- 9) kalkon (*Meleagris gallopavo*)
- 10) gås (*Anser anser*)
- 11) anka (*Anas platyrhynchos*)
- 12) tamduva (*Colomba livia domestica*) och skrattduva (*Streptopelia risoria*)
- 13) papegojor (*Psittacidae*)
- 14) ryggradslösa djur

Yrkesmässigt eller annars storskaligt hållande av sällskaps- och hobbydjur är

1. sådan regelbunden saluföring, annan överlåtelse eller förmedling av sällskaps- och hobbydjur, där verksamhetsutövaren

a) säljer eller annars överlåter katter, hundar, frettar eller kaniner från minst tre kullar som verksamhetsutövaren själv fött upp per år,

b) säljer, annars överlåter eller förmedlar minst tio andra katter, hundar, frettar eller kaniner än sådana som verksamhetsutövaren själv fött upp per år,

c) säljer eller annars överlåter minst sex hästar eller andra hästdjur per år, eller

d) bedriver motsvarande verksamhet med små sällskaps- och hobbydjurarter, då djur regelbundet finns i minst sju burar, terrarier eller akvarier,

2. storskaligt hållande av sällskaps- och hobbydjur, där verksamhetsutövaren håller

a) minst sju hundar, katter eller frettar som är äldre än sex månader,

b) minst sju hästdjur som är äldre än tolv månader,

c) minst tio kaniner som är äldre än sex månader, eller

d) små sällskaps- och hobbydjurarter så att djur regelbundet finns i minst tjugo burar, terrarier eller akvarier,

3. mottagande av hundar eller katter för skötsel, förvaring eller dressyr, om verksamhetsutövaren samtidigt och regelbundet håller minst sex hundar eller katter,

4. då trav- eller ridhästar eller andra hästdjur hyrs, tas emot för förvaring eller skötsel, träning eller dressyr eller då utbildning i användning och hantering av nämnda djur ges, om verksamhetsutövaren samtidigt och regelbundet håller sammanlagt minst sex djur,

5. sådan verksamhet som avses i 1 b–c-punkten, 2 a–c-punkten samt 3 och 4 punkten, om den gäller sammanlagt minst femton hundar, katter, frettar, kaniner, hästar eller andra hästdjur,

6. annat sådant motsvarande yrkesmässigt eller storskaligt hållande av sällskaps- och hobbydjur som avses i 1–5 punkten.